

das te Deo; deinde, illo docente te et adjuvante praebere, xii, 431. Pugnam victoriam comendat, sed ut pugnantem adjuvet, vii, 395. Pugnantis nos non sic Deus spectat, quomodo populus venerator, xix, 106. Si Deus non adjuvat, non dico vincere, sed nec pugnare poterimus, *ibid.* 340. Non pugnat, sed fruatur, qui non iuste vivit, *ibid.* 277. Imo non punitur, sed liberatur, sed laberis triumphando, *ibid.* 277. Quomodo vincat gratia, xxvi, 216. Si non te invenit dies ultimus victorem, inveniat vel pugnante, non caplum et addictum, xvii, 361. Tractatus de pugna animae, xix, 106. De eadem re disserunt plures sermones, *ibid.* a 267 ad 322. Pugnae malorum in malos, malorum in bonos, et honorum inter se, iii, 224.

PULCHRITUDO, quid, et in quo consistat, i, 506, 507, v, 132; xxy, 80. Pulchritudo est similitudo et quadam partium unitate venit, xxvii, 275. Omnis pulchritudinis forma, v, 132, xxviii, 295. Pulchritudo quae partibus constat, multo laudabilior est in toto, quam in parte, xxvii, 440. Qua delectant, ideo delectant, quia pulchra sunt, iv, 366. Pulchritudo ubique et in omnibus percipitur, i, 162. Unde, quidquid ordinatum est, quantumcumque sit fedum, pulchrum est, iv, 381, 382.

PULCHRITUDO universi unde, xxix, 337. Pulchritudo temporalium naturarum, rerum transitu peragitur, et distinguitur morte nascentium, xxviii, 230; xxxvii, 27. Pulchritudo sacralis, velut magnum carmen ejusdem moderator, ducens in aeternam contemplationem speciei Dei, xxxix, 322. Pulchritudines exteriores a Dei pulchritudine veniunt, xxv, 270. Pulchritudinem suam habet iustitia, xxv, 255.

PULCHRITUDO corporis, iv, 379. Pulchritudo est congruentia partium cum quadam coloris suavitate, xxxviii, 261. Pulchritudo non nuda, sed membrorum paritate ac dimensione constat, iii, 37. Defectus quibus distinguitur pulchritudo non corruptione vocande, xxxviii, 280. Pulchritudo est bonum Dei, iii, 268. Pulchritudinem Deus

largitur et malis, ne videatur magna bonum bonis, *ibid.* Pulchritudo seducti sui consuetudines, iv, 349. Pulchritudo cur sepe nos fallat, iv, 369. Pulchritudini infame non inherendum, xxviii, 230. Pulchritudo quondam male amatur, iii, 268. Pulchritudo multis miseris obnoxia est, iv, 379. Pulchritudo Christi, viii, 288, 296.

PULCHRITUDO vera in animo, xxxviii, 260. Pulchritudo mentis in quo alia est, xxxix, 409. Pulchritudo animi, vera virtus et iustitia, viii, 283; ix, 75. Pulchritudo ex confessione nascitur, x, 437. Pulchritudo creaturarum, vox est eorum confitentium Deum, xiii, 39. Pulchritudinis animi sensus adversatur, xxxviii, 260.

PULCHRI aptique distantia, xxxix, 521, 522. Pulchri corpore, boni vocatur a Scriptura, iii, 271. Pulchros non esse, nisi sapientes dixerunt Stoici, ii, 373. Cuius corpus pulchrum est, et deformis animus, magis dolendus est, quam si deformis haberet et corpus, v, 107.

PULCHRO surgitur, ii, 150.

PULLUS, in favo tria sunt: cera, mel et pullus, xxii, 126.

PULMONES, ii, 69, 70, 71. Pulmones quoddam officium, xi, 61. Pulmones quasi folia, xxxvi, 347.

PULVIS mortem filii falso nuntiavit quanta animi magnitudine tunc, ii, 254.

PULVIS Iudeos prevaricatores designat, xi, 39, et iniquos, viii, 14.

PUMICAE faciem, xxxvii, 183.

PUNICUM indivisibile, iii, 275. Ejus et signi discernim, i, 203, 264. Punici potentia, *ibid.*

PUNICA et Hebraea lingua significationis quadam vicinitate sibi sociantur, xviii, 624; xxx, 134.

PUNICE Christiani baptismum nihil aliud quam salutem, et sacramentum corporis Christi, nihil aliud quam vitam vocandam, xxxix, 296. Punice libris multa sapienter mandata memorie, xxxviii, 291, 292. Puniceorum bellorum moles, ii, 142 ad 146. Punicum proverbium, xix, 427.

PUNIX, Ignoscendum est aut peccentem ex charitate, xi, 219, 221. Puniter peccatum aut ab homine penitente, aut

a Deo judicante, xvii, 329, 339, 416. Peccatores sic ordinat Deus ut non ipsius, sed sua malitia puniantur, vii, 183. **Vide FLAGELLUM**. **PECCATUM**, **PECCA**, **PECCATA**, **PECCATOR**. Cum puniantur homines, a solo Deo puniuntur, viii, 425. Punit Deus quod facis, ut liberet quod fecit, x, 338. Punitens Deus non auferit totum bonum, sed aliquid admittit, aliquid relinquit, iv, 38. Per gratiam Deus exhibet festinus, viii, 373. Deus tunc punit iniquos, cum impunita peccata dimittit; misericorditer adversatur, cum copiosas libidines inopes reddit, xxxix, 299. Puniri a Deo opera mala, non quae fecit homo, sed quae facturus fuit, male docent Pelagiani, xli, 73. Habent homines malum, ubi et per Christianos non solum manet, sed et utiliter peccantur, *ibid.* 70.

PEPELLA oculi vis, i, 268. **Vide OCULI**.

PEPILLUS quis, xvii, 302. Pupillus quoniam ille sit, cui adiutor et pater fit Deus, vii, 218, 219. Pupillus Dete, qui de temporalibus non praesentium, xii, 492.

PEPILLI omnes sunt absente patre, non mortuo, *ibid.* Pupillorum et viduarum protector Deus, *ibid.* Pupillorum tutores episcopi, xix, 494. Curam tuendis cum omnibus hominibus, tum maxime pupillis Ecclesiae veli episcopi debent, xli, 379.

PERGABAR, pro purgatum pronuntiare, vi, 63.

PERGATIO animi est quasi ambulatio quadam et navigatio ad patriam, iv, 425. Purgandi animi exemplum, sapientia incarnata, *ibid.* 426. Purgationis hominis principium, Christi incarnatio, ii, 438. Purgationem mentis, spiritus et corporis sui habent Christiani in Christo, *ibid.* 449.

PERGATORIAE poenae quorundam in iudicio, iv, 439. **Vide POENA**. Purgatoriae quaedam sunt poenae in hac mortali vita, *ibid.* 436. Quedam post mortem, nulla vero post iudicium, *ibid.* 437, 439, 491. Purgatorius ignis post hanc vitam, xxvi, 74, 143; xxxviii, 230. Purgatorius ignis in die iudicii, vii, 155; xi, 438, 140. Quidam in indignatione arguentur et emendabuntur: sic tamen quod per ignem quidam qui arguentur, non emendabuntur, vii, 124. Quis dicitur, *Salvus erit*, contemnitur ille ignis;

gravior tamen erit, quam quidquid potest ignis non patri in hac vita, *ibid.* In hac vita purges me, cui iam emendator ignis non operi sit, *ibid.*

PERFURATA a Limata, xxxii, 406; xxxiii, 30. Traditorum crimen secundo Tigestiano obijci, xxxviii, 232; xxxviii, 426. Purpurio occisus ab eo in carcere Misci filius sororis ejus, obijci secundo Tigestiano, xxxviii, 74. Purpurio de homicidio confessus, *ibid.* 196.

PERUSINA a Lamasa, xxxii, 444.

PERUSUM in corpore et vesice bullientes et scatescentes, et incendia vulnereum ex favilla formans, sexta plaga Aegypti, xxxii, 374.

PETREUS et fons in quo differunt, xv, 431.

PETRANUS et Thyshes, i, 149, 452, 453, 139, 161.

PERRARUS rex Graeciae a Tarentinis accitus, Romanorum hostis effectus est, ii, 440. Apollinis oraculum de Pyrrho ambiguum, *ibid.*

PERRARUS rex Epirotorum, ii, 255.

PYTHAGORAS, xii, 376; xx, 239. Sarnius, xxx, 494. Quo tempore floruit, iii, 468, 491. Pythagoras agnoscat animam immortalem, i, 102. Pythagoras Sarnius audita de immortalitate animae disputatione, ex athleta factus philosophus, xxxix, 512. Pythagoras non sapientem sed philosophum se esse dicebat, xxx, 4. Ab illo philosophi nomen incepit, ii, 362; iii, 491, 492. philosophiae, xxxvii, 305. Pythagorae philosophia ante ipsum ignota, xxxix, 262. Pythagoras de contemplativa parte sapientiae instituit, ii, 386. Pythagoras nihil clausi in virtute contemplativa tunc habuit Graecia, xiii, 355. In nec de se nec de ulla re aliquid scripsit, *ibid.* Pythagore de administranda republica iudicium, i, 218. Pythagore errores plures, xli, 439. Animus de caelo lapsus esse putantur Pythagoras, Platonici, Origenes, xi, 320. Pythagoras hydropomania usus est, ii, 328. Pythagora laus, i, 101, 102. Imputator, xli, 440.

PYTHONISSA, Samuel per Pythonissam evocari quomodo potuerit; quattuor Pythonissae, potenter agere ut Samuel a Saule videretur, et cum ea loqueretur, xxxviii, 208.

Q

QUADRAGENARIUS numerus quid mysteri continet, *iv*, 476; *xviii*, 135; *xix*, 70; *xx*, 78, 97, 307, 308; *xx*, 372, 413. Perfectiois mysterium insinuat, *xxx*, 303. Quadragenarius numerus, perfectus et saceratus, *xv*, 161. Sacramentum est laboriosius huius vite, *xviii*, 408. Quomodo, *ibid.* 409. Quadragesimus numerus modo penitentie, modo lætitiæ convenit, *vi*, 304. Quadragesima dies ante, et quinquagesima post Pascha, *xix*, 71; *xx*, 92, 94, 98, 256, 310, 319. Jejunium Dei quadragesimum nobis in exemplum proponitur, *xxix*, 430.

QUADRAGESIMÆ dies toto orbe sacratissimi, *xx*, 89, 97. Observandum anni tempus et diem numerus, *ibid.* 91. Quadragesima præcipua jejuniuorum observatio, *vi*, 303; *xxxviii*, 473. Quadragesima delictus perpetua jejunia, *xx*, 309. Quid significet, *ibid.* 308, 809. Qui per alios dies jejunitis, per hos augeat quod facit, *xx*, 79. Quadragesimalis absentia qualis esse debet, *ibid.* 86. Quadragesima a carne et a vino abstinetur, *ibid.* 79, 84. Hec observatio non superflua, sed in lege servatur; *xxix*, 433. Si stomachi infirmitas aquam non tolerat, vino usitato et modico bouesulis sustentaretur, quam exquisitis liquoribus, *xx*, 100. Perstringitur superstitiosa observatio vasa in quibus cocia sunt carnes deviantium, tantum immunda, *ibid.* 90, 99. Per quadragesimam non operatur at pretiosus, vel rum etiam a quibusdam terre fructibus abstinet fere omnes, *xxx*, 452, 456.

Quadragesimali tempore pauperum victus omnibus imitandus, *xx*, 100. Restringsende delicia, non mutande, *ibid.* 84, 86. Quadragesime observatores delictiosi, *ibid.* 79, 84, 86, 90, 101. Quadragesima non operatur at pretiosus, sed in prompto positus et vilioribus alimentis corpus reficiendum, ut potius foleendum, *ibid.* 83, 87. Secus agentes, multum errant, *ibid.* 90. Quadragesimali tempore crux castigandi corporis assu-

menda, *ibid.* 77. Servanda conjugio continentia, *ibid.* 78, 84, 87, 90, 98, 99. Eleemosynæ largiores eroganda, *ibid.* 78, 83, 86, 90, 98, 100. Finiende inimiticite, *ibid.* 82, 88, 89, 102. A bibulis in primis jejunandum, *ibid.* 79. Fieri opera ferventius exercenda, *ibid.* 78, 80, 98. Ultima quinta sabbati alibi affertur tantum ad vesperum, alibi et mane et ad vesperam, *xxxviii*, 491. Cur his offeratur, *ibid.* 493. Alii nec quinta sabbati lavant, relaxantive jejunium, secus alii, *ibid.* 490, 493. Quadragesimalis jejunium cur ante Pascha et ante baptismum, cum Christus post baptismi susceptionem jejunavit, *xx*, 92.

Quadragesimæ mysterium exponitur, *xxxviii*, 46, 136. Quadragesimæ dies significant laborem et humilitatem vite presentis, *xx*, 80, 100. vite huius morem, *xi*, 311. Per quadragesimam Ecclesia presens figuratur, *xxxviii*, 46, 137. Sermones de Quadragesima, *xvii*, 241, 242, 243, 446 ad 473.

QUADRAGESIMA dies a Resurrectione ad Ascensionem sunt quasi retributio absentie vite quæ æternam, *xxxii*, 220. Quadragesima dies fertur Moyses transire jejunio, cum acciperet legem Dei, *xxiv*, 243. Numerus quadragesima-sex annorum quatuor partes terre indicat, *xxxii*, 174, 175. Numerus iste mysticum in Adam nomine reperitur, *ibid.* Reperitur etiam in secundi Adam nomine, *ibid.* QUADRAGESIMUS Martyr sanctus, *xxii*, 243. *Vide insuper notam inferiorem.* Aliud perfectus viator, aliud perfectus pervenit in exemplo S. Quadrati, *ibid.* 251.

QUADRO similis debet esse Christianus, *x*, 219, 220.

QUADRUPLEX quantum animalia dicuntur, *v*, 149, 233, 224.

QUARTER. Quod hortante Deo quærimus, eadem ipso deserviente invenimus, *xxvii*, 308. Fieri non potest divinita quadam providentia, ut religiosi animi se ipsos et Deum, id est, veritatem præ-

caste ac diligenter querantibus, invenienti facultas desit, *i*, 269. Veritatem quidam non pie querunt et ideo non inveniunt, *xxv*, 93. Nulli homini oblatum est scire utiliter queri, quod inutiliter ignoratur; et humiliter confitendum esse imbecillitatem, ut querenti et confitenti Deus subveniat, *xxvii*, 304. Neque omnia a quibus queritur docere possunt, neque omnes qui querunt digni sunt, *ibid.* 492. Si sapientia et veritas ita queratur ut dignum est, subtrahere sese atque abscondere a suis dilectoribus non potest, *ibid.* 513. Amore queritur, *ibid.* Maxima res cum a parvis querantur, magno eos solent efficere, *i*, 21.

Querere Deum et ad laudem et ad damnationem pertinet, *xv*, 30. Querentem se non contemnet, qui prior quassavit contemnentem se, *ix*, 359. Deus non queritur ab aversis, sed ipse vocat aversos ut impleat conversos, *vii*, 437. Querentium Dominum genus duplex, *xv*, 417. Hoc est Christum male querere in peccato suo mori, *ibid.* 418. Qui Deum querunt, jam transiente et moritura non querunt, *vii*, 209. Deum non querunt, qui eum propter beneficentiam tertona querunt, *x*, 47. Patrem quere, propter hereditatem; Dominum quere, propter redemptionem; patrem quere, propter liberationem, *xii*, 422. Querere aliquid a Deo nolite, nisi Deum, *xxi*, 183. Quid Dominus querat a te, nisi te? *xviii*, 78. Querendus Deus sine fine, quia sine fine amandus, *xi*, 189. Deis manibus, id est, operibus, querendus, *xii*, 420. In tribulatione Deus querendus, *viii*, 9; *x*, 6. Queritur anima equilibet duobus modis, scilicet ad imitandum et ad perclerendum, *ibid.* 250, 251. Quomodo Deus viat, 141; *xvi*, 206. Quomodo Deus hominum querere dicitur, *iii*, 389. Querere idem est ac sum habere, *iii*, 300.

QUESTIO innuitur agi extendente equilo, sulcatis ungulis, urentibus flammis; vel nituis, virgatum verberibus, *xxxix*, 499. Suspensus in equilo ungulis vexatur, *xxxviii*, 431.

QUESTIONARIUS, *xix*, 376; *xxi*, 65. QUESTIONES difficiles non inutiliter indagantur, *xxvi*, 136. Questionum tria genera, an sit, quid sit, quale sit,

xxv, 239. Questionum genera plus quam tria esse non possunt, *xxxviii*, 8. Questio inscrutabilis, *xxxvi*, 206. Questionem qui non videt, non intelligit solutionem, *xv*, 335. Questio omnis nisi intentum fecerit proposita, non delectabit exposita, *xv*, 190. Sepe in altero- cando magne questionis propositur personam magis doctoris ostendit, *xxviii*, 59. Questionibus omnibus difficilior fortior charitas, *xxi*, 413. Questionum libri septem, *xii*, 560. *See questiones contra Paganos expositæ, ibid.* 543. Liber de diversis Questionibus octoginta tribus, *ibid.* 305; *xxxviii*, 2.

QUALITATIBUS corporum tolle ipsa corpora, necesse est ut non sint, *xii*, 319. Qualitates corporum quatuor, *vii*, 192. Qualitas de substantiali in substantiali non migrat, *xxxv*, 421. Qualitates afficiendo transeunt ad alia corpora non emigrando, *ibid.* 360. Qualitates rerum corporalium quomodo de corpore ad spiritum, eo modo transeunt de spiritu ad corpus, *ibid.* 361. Qualitas mala fuisse potest, etiam si mala sit tentatione commota, *ibid.* 436. Qualitas affectionalis est quid aliud ab affectione, *ibid.* 428.

QUANDO, in æternitate non est, *xii*, 304.

QUANTITAS duplex, mollis et virtutis, *i*, 248. Nullum est corpus quod non habeat longitudinem, latitudinem, et altitudinem, *ibid.* 250, 251. Animæ nullam esse quantitatem malis, fuisse in libro de *Quantitate animæ, ibid.* 248 et seq. Sed inesse quantitatem virtutis, cuius septem gradus assignantur, *xxv*, 143. Omne corpus quantumlunemque sit, habet dimidium, et si dimidium, innumerabiles partes, *vi*, 385. *Vide Commensus.* Quantitas syllabarum diversis modo a grammaticis et musicis attenditur, *i*, 356, 337.

QUÆ habet tristitia iustorum, et eorum gradum non habet quasi, *vii*, 202.

QUANTOR inter et quater quid intersit, *xxxvii*, 46. Quatuor referuntur ad corpus, quater ad tempus, *ibid.*

QUERELA. Aliud esse sine querela, aliud sine peccato, *xxxiii*, 331. *Vide PERFECTIO, PECCATUM.*

QUIETIS Dei aem extra portas esse merito voluerit Romani, II, 187.

QUIES. Quod quietum est, non est nihil: ino magis est quam id quod inquietum est, xxvii, 371. Quies est apud Deum valde, et vita imperturbabilis, xv, 43. Requiescens deum ab operibus suis ut intelligendum, xxvi, 441. Quies Dei ab operibus suis, quietis nostrae symbolum, xx, 416. Quomodo Deus requiescet in nobis sabbato vitae aeternae, xxv, 410. In iis requiescere dicitur Spiritus sanctus, quos non se requiescere facit, *ibid.* 365. Ignavia quasi quietem appetit: quae vere quies certa praeter Dominum? *ibid.* 38. Quies in Deo solo habetur, *ibid.* 130. Frustra queritur in creaturis fugacibus, *ibid.* 76. Ubi est locus quietis imperturbabilis, ubi non deseritur amor, si ipse non deserat, *ibid.* 77. Facti nos Deum ad se, et inquietum est cor nostrum, donec in Deo requiescat, *ibid.* 3. Ostendit Deus quam magnam creaturam rationalem fecerit, cui nullo modo sufficit ad beatam requiem, quidquid ipse minus est, *ibid.* 370. Quies non invenitur nisi in voluntate Dei, vii, 410. Ubi quies, ibi sanctificatio, xxxviii, 318. Omnia propter spem aeternae quietis agenda sunt, xxvii, 243, 251. Ad quietem semper vigilantem actio bona perducit, xi, 357. *Vide* REQUIES. Quies Mariae operationi Marthae praefertur, quare, v, 272. Quies qualis in coelo, xxxviii, 306. Quies per lectum figuratur, xii, 212.

QUIRTUS a Baruch, xxxi, 415. QUIRTIUS numerus imperfectus, senarius vero perfectus, xv, 283. Quinarius numerus in Vetere Testamento maxime commendatur, vi, 426. Quindenarius numerus concordiam significat duorum Testamentorum, xlii, 82.

QUINGAGESIMA diebus post Pascha praedetur, xxxviii, 395. Jejunia relaxantur, et stantes oramus, *ibid.* 516. Alleluia ubique canitur, *ibid.* 520. Quinquaginta dies et alleluia post Pascha, antiquae traditionis xx, 307. Quingagenarius numerus in nostra religione sacratus est, iv, 476. Magnum sacramentum

continet, xlii, 82. Quingegenarii numeri mysterium, xxxviii, 137, 518. Ratio, xviii, 232; xx, 98, 307, 308, 310. Quinquaginta dies post Pascha significant dies futuri saeculi, xx, 430, 310. Per quinquagesimam Ecclesia futura figuratur, xxxviii, 138. Quinque panes Evangelii, quinque sunt libri Moysis, xxiv, 82.

QUINQUE panum et duorum piscium miraculum, in Epiphaniarum die allocuendo celebrabatur, *ibid.* 230. Quinque panum et duorum piscium mystice interpretationes, *ibid.* 332. Quis sit pur qui habebat quinque panes et duos pisces, *ibid.* 334.

QUINTASUS Capensis episcopus, viii, 98.

QUINTIANUS, xxxix, 19.

QUINTILIANO commendatur Galla vidua ac virgo Simpliciola, xli, 192.

QUINTUS ad atrium, xxxix, 288.

QUINTUS ab Aggia,

QUINTUS presbyter, xi, 167.

QUINTUS diaconus, xxxix, 221. Iulium litterarum Augustini ad Paulinum detulit, *ibid.* 245.

QUIRINALIS flamen, ii, 80.

QUIRINUS cognominatus est Romulus, ii, 80.

QUODVULDEUS diaconus Carthagenensis, xxvii, 211, 232. Peit ab Augustino ut hereses omnes a Christo, earumque errores exponat, xli, 251. Et excoisit Augustinus operis dilectissimum, ac monet rem iam ab aliis testatam, *ibid.* 252. Nec desinit tamen Quodvuldeus lagitare, *ibid.* Dicit frustra sibi Graecam laudum delegari, qui Latina non didicerit, *ibid.* 256. Quodvuldeus promittit Augustinus opus quod petiit, dum per occupationes operatur, *ibid.* 258.

QUODVULDEUS de dnobis adulteris apud Catholicos convictum, a Donatistis esse susceptum dicebat Petilianus, xxxii, 175.

QUODVULDEUS episcopus, xi, 389, 424. Et scripsit Augustinus quid agendum Ecclesiasticis, obsidionis instans meto, xli, 280.

R

RAAB non ob fallaciam remunerata sed ob benevolentiam, xxvi, 506. Melius a mendacio abstinendum, *ibid.* 506. Raab quatenus imitanda est, *ibid.* 510. RACHA quid, xiv, 152. Vox indignantis, xvi, 59. Interjectio indignantis, iv, 466. Racha in aliam linguam non potuisse verti dicitur, *ibid.*

RACHEL Visum principium interpretatur, sive Verbum ex quo videtur principium, xviii, 351; xxxv, 54. Spes aeternae contemplationis Dei, habens certam et delectabilem intelligentiam veritatis, ipsa est Rachel, unde etiam dicitur bona facie et pulchra specie, xxxix, 54. Figura est vitae contemplativae, xlii, 351.

RADICES duae bonorum et malorum charitatis et cupiditatis, xxxiv, 125, 126. Radix nostra charitatis, vii, 210; viii, 61, 388, 473; xlii, 60. Radix apostolica, xxvi, 163.

RAMI. In famis palmarum sermones, xxiv, 248, 252. Cur rami palmarum gestentur in manibus, *ibid.* 250.

RANASignificantur loquacissima vanitas, x, 54. Ranarum abundantia, secunda Aegypti plaga, xlii, 370.

RAPACES milvis comparati, v, 381.

RAPERE. Quomodo rapiat hominem Dei pollicitatio, xxv, 259.

RAPINUS, id est Gigantes, vi, 484.

RAPINUS, Inerum damnosus, ix, 128.

RAPINA simul cum furto prohibita septimo precepto, xvii, 229.

RAPTORES alienarum rerum quanta maneat poena, xvii, 446. Si stilliculus est qui recendit rana, invenit nomen ei qui tollit aliena, xix, 312. Raptores redarguuntur, *ibid.* 315. Raptoris eleemosyna Deo non accepta, xviii, 624; xix, 313. Quod invenisti et non reddidisti, rapisti, xix, 517. Raptor major ideoque querit, quia invenit maiorem raptorem, xii, 71.

RAPTORIS animae duplex, spiritali visione et intellectuali, v, 607. In rapto spiritali aliquando fit revelatio, *ibid.* Natura et excellentia raptus intellectua-

lis, *ibid.* 608. Potest mens humana divinitus rapta ex hac vita ad angelicam vitam, antequam per istam communem mortem carnis solvatur, xi, 133. Raptus Paulus ad vitam angelicam, *ibid.*

RARAque sunt, ipsa somniva, iv, 176. RATIO est mentis motus, ea quae discuntur, distinguendi, et connectendi potentia, i, 198. Ratio est aspectus animi, quo per se ipsum non per corpus verum intuetur; aut ipsa veri contemplatio, non per corpus; aut ipsam verum quod contemplatur, *ibid.* 327. Ratio obus mentis, xxxv, 148. Communis est hominibus et Angelis, non vero peccatoribus, xxxv, 61, 62. Ratio est quasi anime caput aut oculus, i, 496; xxvii, 316. Rationem aeternam esse multis edisserit Evodius, xi, 289. At non probat Augustinus quod dicit, ratione cogi Deum esse, vel ratiocinando effici Deum esse debere, *ibid.* 297. Rationis et intellectus discrimen, xvii, 327.

RATIONIS ministri sunt tam interior quam exterior sensus, xxvii, 311, 312. Ratio iudicat de sensu interiore, *ibid.* 315. Ratio corpori se sensibus praestat, xv, 300. Duo sunt in quibus illius vis potest ipsa etiam sensibus moveri, operae scilicet et verba, i, 200. In visis et auditis, et in ipsa etiam voluptate quadam rationis vestigia sunt, *ibid.* Ratione nihil in homine praestantius, xxvii, 316. Per eam homo bellissimus dicitur in Scripturis ratio, quia ab eis distat, *ibid.* 462. Ratio ipsa ratione cognoscitur, *ibid.* 348. Ac se ipsam comprehendit, *ibid.* 312. Ratio est excogitatrix omnium disciplinarum, i, 302. Ratione praestantior est virtus, iv, 363, 364. Ratio velut in arce collocata ad regendam Iherusalem et iram, ii, 198, 199. Ratio ad vicem viri debet regere omnem animalem motionem, vi, 479. Rationis dominatio ad motus inferiores, xvii, 290. Ratiocinandi homini data, xvii, 290. Ratiocinatio recte non imperat, si Deo ipsa

non servit, iv, 62. Ratio non in infanti-
bus nulla, sed sopita, xxxix, 239. Ratio
sopita in infante excitanda ut sit sa-
pientie et veritatis capax, iv, 291.

Ratio et auctoritas quomodo con-
ducunt ad discernendum, i, 194, 193. *Vide*
AUTORITAS. Ratio exemplis antepre-
senda, ii, 14. Ratione errorem non per-
suaderi, sed falsa ratione, xxxix, 398.
Ratio in investigatione rerum divinarum
deficit, xxvii, 316, 317. Ratio fidem
precedit, fideique rationem, xxxix,
396. Si manifestissima eorumque rationi
velut Scripturarum sanctorum obijcitur
auctoritas, non intelligi qui hoc facit,
etc., xi, 95. Ratio si contra divinarum
Scripturarum auctoritatem redditur
quamlibet acuta sit, fallit veri similitu-
dine, nam vera esse non potest, *ibid.*
Ubi humana ratio deficit, fides sufficit,
xx, 23. Rationi percipientia idonei per-
cipiunt, xxviii, 28.

RATIONABILE quod ratione utitur vel
uti potest; quod ratione factum est aut
dictum, i, 199. In tribus apparet, *ibid.*
202. Rationabilis et rationalis discrimen,
ibid. 199. Rationalis creaturae vitium ac
miseria, aversio eius ab incommutabili
homo; virtus ac beatitudo, conversio ejus
ad idem bonum, xi, 49.

RATIONALE summi sacerdotis, vi,
281. In eo lapidem fuisse fabulantur,
cujus color sive ad prospera, sive ad
adversa avertitur sacerdotis intrante in
sancta, *ibid.* 292. Rationale Legem et
iudicia significat, *ibid.* 288.

RATIOCINATIO est certis ad incerto-
rum indagacionem nitens cogitatio, i,
187. Ratiocinatio est rationis inquisitio,
i, 299. Hujus et rationis discrimen, *ibid.*
297, 298. Utriusque usus, *ibid.* 299.

RAVENNA xxxiv, 328. Ravenna
Laurentii memorata, xli, 453. Ravenna
data constitutio, xli, 442.

RAZIL exemplum se ipsum interfici-
entis, Donatistas non jurat, xxxix,
219, 220, 225; xli, 150. Quid nos admo-
net, xxxiii, 223. Razil factum usque
est, sed non bonum, xli, 151. Scriptura
illud narrat, non laudat, *ibid.* 150. Ra-
zil quo sensu laudat in Scripturis,
xxxix, 221. Razius non fuit vir eligen-
dae mortis sapiens, sed ferende humilita-
tis impatiens, *ibid.* 150, 151.

REATUS quid est ubi sit, xxxv, 488.
Reatus culpe et poene distinctus, see
peccatum, et poena peccati, xli, 478.
Reatus peccati, xxxiv, 217. Reatus non
nisi post baptismum solvitur, xxxv,
427. Deus res quarum reatum solvit,
ad fidei certamen manere sinit, xxxix,
392.

REBAPTIZANTIUM errori occurrunt,
vi, 537. Cur non rebaptizandum, xxxi,
115. Rebaptizatio est quid pejus quam
mors, xxxii, 100. Rebaptizare grande
scelus, xxxii, 151. Rebaptizare haereti-
cum hominem qui haec sanctitatis signa
percepit que Christiana tradidi discipu-
li, omnino peccatum est, xxxviii,
311. Rebaptizant Catholicos Donatiste,
cum in ipsis haereticis Ecclesiae universae
placuerit baptismus non rescindere,
xxxix, 243. Rebaptizatio Donatista-
rum in parte Donati illuditur, xxxi,
219. Rebaptizare non nisi sunt Do-
natistae eos, qui in schismate Mani-
chiani baptizati fuerant, xi, 454. Non
rebaptizantur qui a Donatistis ad
Ecclesiam convolant, sed necesse est
penitentiam agant, *ibid.* 459, 472, 473. *Vide*
BAPTISMUS. Donatistae rebaptiza-
tores, xxvii, 36, 37, 38.

REBECCA in benedictione Jacob quid
figuralat, xvii, 177. Rebecca mater
amabat minorem, et typum gerbat Ec-
clesiam, *ibid.* Rebecca uxor Isaac est fi-
gura Ecclesiae, xii, 115.

REVERTUS, xxviii, 267.

REVELATIO diligenter observanda
in Scripturis, vi, 185.

REVERENTER a Deo dissimilitudine, x,
412.

RECONCILIATI Deo sumus, non sicut
reconciliatur inimicus inimico, quasi
Deus incipiat amare quos oderat, xvi,
319. Reconciliatur mono Deo, nisi per
Christum, xxxii, 31, 317, 325; xxxv,
383. nisi per dilectionem, xxxi, 85.
Tenendo praecipia Christi, reconcilia-
mur Deo, xxviii, 85. Reconciliatio pre-
nitentium, iv, 94. In periculo mortis
reconciliacionem dari vulg Augustinus
ponitientibus, etiam adultera consorta
reconciliantibus, xxxi, 497. Reconciliatio
arbitri pacis, *ibid.* De reconciliacione ser-
mo, xx, 402. Quanta cura satagat Au-
gustinus, ut sibi reconciliaretur episco-

pus, quem literis asperioribus offen-
derat, xi, 156.

RECONCILIATIO in amicitiam Dei nos
revocat per charitatem, xxxv, 33.

RECONDITIO. Ea que discussum non
nobis veluti nova inferi, sed in memo-
riam recordatione revocari, Socratis in-
ventum, xxxviii, 266.

RECTA opera non sunt, cum cor di-
rectum non est, x, 37. Recta sunt opera,
quorum finis est charitas, *ibid.* 297.
Rectus recto convenis, et sine dubio
placebit tibi Deus, xviii, 79. Recti cor-
de quidem, vii, 177, 462, 465, 470,
471; viii, 453; ix, 188, 189; x, 38,
47, 393; xi, 293, 327. *Vide* *COR*. Rectus
est homo, quando in eo homo quod
facit, Deus ipsi placet; in eo autem malo
quod patitur, Deus ipsi non displicet,
ix, 380. Rectus quantumlibet tibi vi-
dearis, producti Deus de tiliuano suo
regulam; coaptat te ad eam, et pravi
inventis, xii, 411. Recti et non recti
corde, xviii, 79. Rectum amando cor-
rigimur, ut recto recti adherere possi-
mus, xi, 239.

RECTOR, xviii, 246. Rectorum Ec-
clesiae periculi, xii, 240.

RECTUS. Deus a rectis corde etiam in
adversis laudatur, xxii, 298. Rectitudo
cordis Job in omni tentatione, *ibid.*
304.

REDARGUERE. Ad redarguendum pi-
griorem dispensatorem Dei nihil magis
facit, quam timor verbi asperi, xii,
511.

REDUCTIONEM vel non reddendum
bona aut mala sex differentia, xi, 259.

REDEMPTIONIS beneficium, xx, 320.
Redemptionis Christi mysterium nullis
relo temporibus deficit, ii, 324. *Vide*
SALUS. Redemptionis mysterium quam
diversis significacionibus praedicatum,
ibid. Redemptio nostra elegenter conat-
patur, xix, 120, 132. Redemptio
nostrae commercium periculi a Christo,
xi, 63; xlii, 22. *Vide* *CHRISTUS*. Red-
empti sumus sanguine Filii Dei, xviii,
362. Qui nos tanto pretio redemit, non
vult perire quos emitt, *ibid.*

REDIMERE tempus, xvii, 313; xix,
426.

REDITUS ad priorem vitam peccati

prohibitus, lxi, 340. Redit homo in de-
terioriorem, cum ad se redit, x, 16.

REFLECTIONIS necessitas ab ecclesiasticis
libidine discernenda, xxxv, 295. Reflec-
tiones, indigentiarum quodlibet medi-
camentum sunt, xi, 68. Refici ab eo que-
re, a quo factus es, xii, 422.

REFORMARE. Qui nos formavit, ipse
reformavit, viii, 322.

REFORMATIO a confessione incipit, et
per bona opera perficitur, xii, 512.

REGNUM nostrum Deus, viii, 396;
viii, 318; ix, 372.

REGNERATIO hominis duplex, iv,
76, 82; xxxv, 161, 163. Regeneratio
nostra non secundum Adam de carne
est, sed secundum Christum de Spiritu
sancto, xxv, 38. Regenerationis be-
neficium, xx, 20, 145, et gratia, lvi,
114, 336. Regenerationis beneficium ex
Christi incarnatione, xxxiii, 369. Re-
generationis nostrae sacramentum man-
ifestatum esse voluit manifestos medi-
cos. Antiqui autem iusti erant obsequi
occulum, xi, 530. Regenerationis signum
ante divinum an et quale fuerit,
Scriptura tacet, lvi, 254. Regeneratio
non omnibus, uno Christo excepto nec-
cessarium videri, xi, 529. Regenera-
tionis et generationis nostrae comparatio,
xx, 145. Regeneratio opponitur
generationi, xxxiii, 389. Regeneratio
spiritualis quantum sit, *ibid.* 322, 324.
Regenerationis sacramentum, bap-
tismus, *ibid.* 373. Regeneratio per Christum
duci ad justificationem vite, *ibid.*
Regeneratio quid praesat, *ibid.* 389.

REGNERATIO ex Adam non delicti oblati,
regeneratio ex Christo tam illud, quam
quodlibet postea ex iniquis operibus hu-
manae conversationis accedit, solvitur, xi,
251, 252. Regeneratio peccata abiecit
universa in quavis aetate, xxvi, 175. *Vide*
BAPTISMUS. Regeneratio, fides,
spes, charitas, haec vita sola solatia
mysterium, non gaudia bestiarum, xi,
472.

REGI et agi qui differant, xxvii, 50.
Non regit qui non corrigit, viii, 290.
Regit Deus obedientes, conterrit restitentes,
ix, 57. Quomodo Deus regat, quomodo
dimittat, xxxix, 52. A Deo regimur
per singulos actus, quando recte agimus,
ibid. 55. Regi spiritus; caro regitur:

nee spiritus bene regit, si non regatur, *xi*, 435. Rege terram et eris rex terrae, *ix*, 928.

REGES Austri ad Salomonem venientis Magi comparantur, *xxiv*, 233.

REGIO vivorum et mortuorum, *xviii*, 43.

REGNAE dupliciter dicitur, *xxviii*, 107. Regnare velo latus an bonis congruat, *ii*, 186. Regnandi cupidus in Romanis, *ibid.* 53. Copulatus Nimi qui ut latus dominaretur, primis intulit bella finitimas, *ibid.* 172. Regnante Domino ita quisque subiectus est, ut regnet et ipse cupiditibus suis, *viii*, 544.

REGNUM. *Vide infra post verbum* Rex.

REGULA incommutabilis est Dei voluntas, *x*, 393. Regule ad intelligendas Scripturas, *xvii*, 156, 157, 162, 164; *xviii*, 470. ad intelligenda Scripturae loca de Filio Dei, *xxviii*, 101. Reguli fidei, *xvii*, 134; *xli*, 518. scilicet symboli, *xvii*, 401; *xx*, 40. Regulae Catholicae defensores, *xxvi*, 99.

REGULUS, *xxv*, 233. Regulus Punio cum bellum confisset, nisi avilitate nimia laudis duriores conditiones Ponis imperasset, *ii*, 148. Regulus primo Punio bello captus, *ibid.* Reguli captivitas historia, *ibid.* 28. Reguli captivitas, jurato, mors cogit deos erubescere, *ibid.* 443. Regulus quanta fide Jesurum Africa servavit, *ibid.* 235. Regulus certissimus cruciatu et horrore quoque mortem libera voluntate ne pejeraret excepti, *xxxix*, 434. Regulus se ipsum occidit, magnam scelus iudicavit, *ii*, 43. Reguli magnitudo animi, *ibid.* Regulus Catoni preferendus, *ibid.*

RELATIVA aliquando eadem sunt, aliquando diversa, *xi*, 374. In multis relativis non invenitur vocabulum, quo ubi vicissim respondent quae ad se referuntur, *xxx*, 445.

RELAXATIO animi gratia voluptatem aliquam post magnas curas capere, modestissimum est: ab ea vero capi interdum turpe, *i*, 331, 332.

RELAXATIO ipsa peccati viam nocet peccatori, quam poena vindictae, *xxvii*, 158.

RELIGIOSUS episcopus, *xli*, 194.

RELIGIO unde dicitur, *ii*, 437. Religio ex eo dicitur, quod nos religet Deo, *iv*,

409; *xii*, 471. vel ex eo quod nos religat, *xli*, 471. Religio quod sit, *xxviii*, 16, 17. Religio vera ea est, qua se sui Deo anima, unde se peccato velut abruperat, resuscitatioque religat, *i*, 323. Religionem vivam imata inseruit, *xxvii*, 16, 17. Christianis religio summa, *ii*, 351, 352. Religions servitus quae Graecae Loepis dicitur, ubi debetur Creatori, *xxxix*, 267. Religio an aliis rebus, quam Deo exhiberi possit, *ii*, 454. Religio nostra infirma, *xvii*, 407. Religio vera a vero Deo inspiratur et docetur, *ii*, 281, 282. Religio vera ab eodemo generis humanae una cademque, *xxxix*, 262, 268. Religio Christiana apud antiquos, *xli*, 467. Illiusque salus nulli unquam defuit, qui dignus fuit, *xli*, 543, 544. Quomodo hoc intelligendum, *ibid.* Argumentum efficace Christianae religionis, oracula Prophetarum de iis, quae a sola voluntate Dei pendunt, *ii*, 323. Totius mundi fides, *iv*, 242. et quod propter Christum virores vicis pepercunt, *ii*, 6. Religio Christiana una salubris religio, *ibid.* 164. Praedicta in Veteri Testamento, revelata in Novo, *ibid.* 314. Variis miraculis confirmata, *ibid.*

Religio quomodo a Christo fundata, *xviii*, 39. Religio vera aut oxia superstitio in quo sunt, *xxxix*, 263. Religio proprie nominis in veritate locum habet, *xxxix*, 235. Religio nostra veritas est in mirabilis et propagatio explicatur, *xxxix*, 514. Religio nostra veritatem probat mors ad Apostolis pro ea appellata, *xxi*, 404.

Religiones falsae, Martyrum passione sublate, *ii*, 207. Error in religione venit ex hoc, quod pro Deo colitur creatura, *iv*, 332. Vera sunt falsae religionis genera, *ibid.* 406. In religione falsae epellere Varro putat, *ii*, 203, 209. Populum in religionibus fallere velut sapientium et prudentium negotium fuit, *ibid.* 211. Religio qua a pueris semel imbuti sumus, ad se nos etiam iustos rapit, *ii*, 43.

Religio vera sine fide et sine quodam gravi modestitate inveniri recte non potest, *xxvii*, 156. In religione sola sequenda sunt haec tria, fides, spes et charitas, *xxvi*, 96. Religionem Christianam quidam ridet, quod in ea fides rerum

quae non videntur, imperatur, *xxvi*, 3. Refelluntur, *ibid.* Religionis Christianae sanctitas opponitur impuro cultui demonum, *ii*, 106. Religionis animae est imitari, quoniam colit, *ibid.* 391. Religio omnis, animae cura, *xxvii*, 19. In nullum nomen religionis sui verum, seu falsum expulsi possunt homines, nisi aliquid significationis vel sacramentorum visibilia consortio colligunt, *ibid.* 483. Religio non queritur nisi esse credatur, *xxviii*, 33. Religio qui via possit inveniri, *ibid.* 44. Incarnata Dei sapientia, vis ad religionem commodissima, *ibid.* 39. Religio querenda apud eos qui excellenti fama celebritate, et omnium occupatione populorum, *ibid.* 19, 20. Cui inquiritur vera religio, sumendum exordium a Catholica Ecclesia, *ibid.* 23.

A religione querenda apud Catholicos nihil prohibet, *ibid.* 22. Religio apud Paganos vera querenda non est; sicut nec apud haereticos, schismaticos, Judaeos, *iv*, 394. Sed apud Christianos reperitur, *iv*, 319; *xli*, 468. An a religione vestiganda abstinendum, eo quod apud paucos sit, *xxviii*, 22. Tutius est plarium in religione, quam minus ad paucorum privatam sententiam sequi, *xxx*, 291. Religio indignus est, qui ficto pectore accedit, *xxvii*, 27, 28. Religio Christiana, viaregalis ad regnum, *ii*, 511. Via universalis liberanda animae, *ibid.* 512. Religio nostra sine libertate omnibus servilibus non sumendum, *xxviii*, 522. Religio nostra non est nimia, sed utilis Republicae, *xxxix*, 524. Religio accipiende ingenium vel excellens non sufficit, nisi Deus adit, *ibid.* 29. In religione duo personae laudabiles sunt, et tria nomina genera impropria, *ibid.* 30. Paganorum falsum oraculum de tempore, quo mansura esset religio Christiana, *iii*, 525, 526: De religione Christiana Paganis impiste conqueruntur, *ii*, 87. Christiana religio figurata per Ananiam matrem Samuelis, *ii*, 373.

Religionem superstitiosam ea distinctione dicebat Varro, ut a superstitio dicebat timere deus, a religio autem tantum vereri ut parentes, non ut hostes timeri, *ii*, 295. Augustinus opus

de Catholica religione a se scriptum memorat, *xxxviii*, 287, 308.

RELIGIOSA Martyrum, *xvii*, 562. Reliquiae Sanctuorum divinitus honor conciliatus, *xxx*, 439. Reliquiae Sanctuorum ad fidem consolationem, *ibid.* 444. ad memoriam orationum, non ad gloriam Martyrum, *ibid.* Reliquiae Stephanii martyris in Africam translatae, ac ubique, ob Dei beneficium, diffamatae, *xli*, 138. Reliquiae Stephani martyris in loco sacro collocatae, *ibid.* 142.

RELIQUIARUM, *iv*, 190. Reliquiarum *Ev.*, *xxx*, 103.

REMEMBRATIO idem eadem ejusdem personae dolori adhibuit primum prodest, post ali quot annos nocuit, *xxxix*, 421. Remedia scelerata recuperanda sanitatis, *xvii*, 197. Remedio quotidiana Deus praestat, *cx* Innocentio, *iii*, 428. Remedia peccatorum, *xvii*, 299; *xix*, 546; *xx*, 357. *Vide* Peccata.

REMINISCENTIA quid, *i*, 279, 491; *xxv*, 240, 250. Reminiscencia animarum ex Platone, improprie, *xli*, 462. Reminiscencia Platonis et Pythagorae expugnat, *xxx*, 439, 491.

REMISSIO peccatorum, *xvii*, 28. Remissio omnium peccatorum fit in baptismo, *xvii*, 180, 190, 200; *xviii*, 196, 302; *xix*, 130; *xxi*, 453. Peccata quae libet posse dimitti, *xxi*, 318, 332. Peccata non ali homine, sed a Deo dimittuntur et per hominum et praeter hominum, *xxvi*, 541, 542, 344. Remissio peccatorum est a Spiritu sancto, *xxx*, 375, 376. Peccatores mortuos suscitavit Christus, ligatos solvunt discipuli, *xvii*, 535. Remissio peccatorum, ubi Ecclesia est, *xvi*, 590. Nec habetur extra Ecclesiam, *xviii*, 312, 316, 320. Peccata per Ecclesiam Spiritus sanctus dimittit, *xvii*, 301, 302, 333, 344. Peccata quae vitantur, in debilis dimissis numeranda, *xvii*, 541. Post iniquitatem remissionis peccatorum, accipiunt remedium orationis, *xxx*, 130. Remissio peccatorum una est, sed melior datur in sancto baptisate, alia quae quodlibet datur in Dominica oratione, *xvii*, 205, 206. Peccata ut nobis dimittantur, fratribus esse dimittenda, *xxvii*, 631, 632. Qui vult dicere efficaciter: *Dimitte nobis debita nostra*,

dicat veraciter, *Sicut et nos dimittimus de liberibus nostris*, xviii, 206. Remissionis quodammodo incensum, xxxiii, 514. *Vide DESITEM, PACCATUM.*

RENES a Romulo fratre occisus, ii, 116. RENASCi non potest qui natus non fuerit, xxxiii, 378, 376; xl, 528. Renascitur et Deo et Ecclesia, xix, 43. Perlitus est omnis homo in ceteribus, si non renascatur, xxxiv, 447.

RENATUS SEPTIUS Dei, xxxiv, 379. monachus, xxvii, 285, 286; xli, 563. lacus, xxxiv, 319. De Cesarea misit ad sanctum Augustinum duos libros contra eius opera scriptos, xii, 563. Pertulit epistolam Optati ad Augustinum in Mauritianiam Cesarisensem, xli, 19.

RENATUS terrenarum rerum delectio tribuitur, quare, vii, 175. Renes a corde differunt, *ibid.* Renum nomine delectationes intelliguntur, *ibid.* Renes nostros quando Deus possidet, xli, 320.

RENOVARI spiritu mentalis, est spiritalis fieri, v, 369. Renovatur homo per Jesum Christum, quomodo, *ibid.* 113. In renovatione quomodo id recipimus quod perdidit Adamus, *ibid.* 365, 368, 369. Non renovatur homo, si non ad hoc per Christum renovetur, quod in Adam perierat, *ibid.* 362. Renovatio tota et plena hominis non fit continuo in baptismo, xxxiii, 341, 342. Renovations initium et progressus, *ibid.* 341. Ordo quo languores vetustatis, crescente novitate sanatur, xxxiii, 472. Ubi renovamus in agnitione Dei, xxxiv, 394. A veteribus ad nova transitus agitur, cum contrarium exteriora, et innovatur interiora, viii, 162, 163. Renovamus imitatione passionis Christi, *ibid.* 148. Renovatio fit jam spiritu, fiet postea et carne, v, 366. Renovatio perfecta fiet in resurrectione, viii, 162, 163.

RENOVATIO STABAT in cetermonis baptismi, xxxiv, 186, 242. Renuntiare mundo et dialo, xxi, 180. Renuntiare saeculo et hereditati damose, quae venit ex Adam, xxxvii, 34, 35.

REPARARE. Nisi homo reparatur a Deo, semper in profundo est, xii, 154.

Reparatio hominis. *Vide REFORMATIO.*

REPPELLI a Deo nihil aliud quam non adjuvari, xi, 308.

REPRITENSIO cur fiant in sacris Scripturis, ix, 413, 491; x, 413; xi, 61, 62. Repetitiones in libris non inutiles, xxxi, 160.

REPREHENDUNT multi in altero, quod ipsi cogitant facere, ix, 239. Reprehendens in illo quae reprehendenda non sunt, magis se lasit quam illum, xxxix, 45. Ille justus reprehensor, qui non habet quod in illo reprehendatur, viii, 445. Reprehensiones malorum prosunt bonis, xxi, 340. Pro reprehensoribus orandum, *ibid.* Utiores esse plenumque inimicos jurgantes, quam amicos obviare malentes, xxxix, 45. Non reprehendere nos cor nostrum, quando dicitur, xxxiv, 24, 24. *Vide CORRECTIO, OBJURGATIO.*

REPROBATIO. Electio, misericordia; reprobatio, Dei iudicio ascribenda, xl, 492. Reprobatio quomodo non injusta, xxxviii, 174. Qui reprobat, de iniquitate Dei conquisi recte non potest, *ibid.* 177. Quid in reprobo odii Deus, *ibid.* 178. Cur unus liberetur; alter non liberetur, inscrutabile Dei iudicium, xi, 50, 62. Injustum esset, si fieret vasa irae ex massa non damnata, xi, 492; xli, 23. Ubi, vel unde, vel quando cooperit damnationis meritum habere animae, si nove sunt, nondum inventi Augustinus, xxi, 25. Deus non auctor peccati in reprobo, xli, 65. Reprobi suo, ut pereant, desiderio dimituntur, xxxvi, 52; xxxv, 45. Homo cum datur in reprobum sensum, in interiore sinu accipit suppliciorum meritum futurorum, x, 87. Reprobi quidam gratiam Dei suscipiunt, sed temporales sunt, nec perseverant; deserunt et deseruntur, xxxvi, 45. Reprobi quidam habent ad tempus veram iustitiam, sed in ea non permanent, xxxvi, 23. Non sunt ex numero filiorum, etiam quando sunt in fide filiorum, *ibid.* Super filios perditionis non est iustus Dei, nec infirmetas patientia, xxxvii, 296, 297. Reprobi secundum aliud sunt ex fidelibus, et secundum aliud non sunt, xvi, 122, 123. *Vide PRAEDESTINATIO.* Reprobi cur creentur, xl, 180, 422, 491, 496; xli,

23, 65. Quare Deus creat quos prosovit peccatores et damnandos, xi, 494, 495; xli, 23. Nec homo creatio, nec bonum nutritionis ab eis obtinet Deus, quae praesit aeterno supplicio puniendos, xxxvii, 420, 421. Reprobi ad utilitatem electorum nascuntur et vivunt, iii, 402; xxxvi, 329; xxxvii, 295. Reprobis bene utitur Deus, xxxvii, 420. Reprobi cum electis miscetur in Ecclesia, iii, 516. Reprobi diversi generis pro meritis puniendi, xxxvi, 44. Reprobi supplicio suo erudiunt electos, xxxviii, 98. Ad usum correctionis electorum sunt, *ibid.* 178, 179. Dei ira, potentia et misericordia elucet in creatione reproborum, xli, 431; xlii, 29, 34, 30. Per reprobos et electos divitiae Dei manifestantur, xi, 493; xli, 54. Reprobis Deus utitur ad manifestationem suam gratiam in praedestinatis, x, 244. In reproborum perditione notas facit Deus divitias gloriae suae in vasa misericordiae, xxxiv, 51, 52. Adversus reprobos longe aliter atque adversus electos Deus se gerit, x, 292. Reproborum nequitiem addit Deus ad penitentiam salubrem, xxxv, 327. Reprobi plures sunt quam electi, quare, xxi, 24. Reprobi cur tam multi, *ibid.* *Vide ELECTI.*

REPUGNANT usus qualis apud Genitiles, et qualis apud Iudeos, xxvi, 256. Repudiabilem cur proceperit Dominus dari, xxxvii, 499, 504.

REQUIES Dei, v, 267, 272, 274, 280; xxv, 519. Non percipitur nisi a perfectis, v, 273. Requies Dei in Sion, xxi, 203. Requies Dei ab operibus suis, xv, 209, 210. Quare a Scriptura commemoratur, *ibid.* Requievit Deus, et semper operatur, xix, 65. *Vide QUIES.* Requies Dei in die septimo, xvii, 243; xiv, 64. Quomodo intelligendum quod Deus requievit die septimo, xxxvi, 441, 443. Requies Dei cessacionem ab institutis rerum naturis, non autem ab his administrandis significat, xxxviii, 105. Requies Dei in die septimo significat laborem processisse, iii, 15, nec habet vesperam, *ibid.* 53. Requies Domini in septimo die, futuram requiem significat, quam post bona opera daturus erat hominibus, xxxviii, 568. Re-

quies Dei dicitur, quae requiescit in Deo, iii, 15, 32, 53. Requiescere Deus dicitur, cum ipso donante requiescimus, xxxviii, 508. Tantum nos amat Deus, ut quia nos requiescimus, se dicat requiescere, xii, 293.

Requies Sanctis in hoc mundo non est promissa, xxxviii, 332. Requies promissa nobis adesse non potest in hoc saeculo, xxxvii, 540. Requies cum invenitur in divitiis et honoribus, xxv, 515. Non in oblectamentis carnis et spectaculis, *ibid.* 516. Requies et resurrectionis fides in arca Noe commendata, xxxviii, 331. Requies sperare non debemus nisi post bona opera, xv, 209, 210. Requies laborum emittit, x, 402. Pro aeterna requie labore aeternus subendum esset, viii, 86. Ubi requies, ibi sanctificatio, xxxviii, 518. Requies jam hic suavem gustant, qui non nisi post hanc vitam quaerunt, xxv, 517. Requies animae solus est Deus, xxv, 4, 139. Requies ubique amatur, sed in solo Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxviii, 510. Requies creaturae in Deo, v, 265, 273, 275; vi, 293. Mane habet, non vesperam, v, 276, 278. Requies hominis aetate lapsam in Christi divinitate, et post in ejus humanitate, xxv, 520. Requiescere non potest anima, nisi in eo quod Deo certa et sancta invenitur, xxxv

RESPICIERE Deus dicitur cum miseretur, vii, 500. Respicere retro, xviii, 338, 377, 379; xx, 549. Respectum pro dilectione poni quotidianum est, ix, 239.

RESPUBLICA quid sit, xxxix, 326. Respublica definitur res populi, ii, 91; ix, 50. Qua ratione nuncupatio republice Romanis et aliis regnis possit convenire, iv, 61. Quenam est vera respublica, *ibid.* 60. Respublica sine iustitia nomen suum obtinere non potest, ii, 91, 93. Respublica quo spectare debeat, xi, 236. Respublica salus in quo sita sit, iv, 239; xxxix, 317. Respublice non inimicam esse doctrinam Christianam, xxxix, 525. Sed magnam ejus salutem, xxxix, 530. Respublice ordo in cuiusdam pacis terrene vinculum coercens etiam peccatores plurimum valet, v, 455. In republica non se solum quisque curare debet, sed sibi invicem adhibere diligentiam, vi, 538, 539. Respublica dolorem cultrix, non est respublica, iv, 59. Nulla respublica, nisi ea cuius conditor respiciat Christum, veram iustitiam habet, ii, 94. Respublicam suam habet Christus, xlii, 316. Respublica facta non est stantibus membris, mortibus moribus, iii, 56. Nec ideo felicitur qui amplior, xxxviii, 161. Respublica optima nullum bellum suscipit, nisi aut pro fide aut pro salute, iv, 239. Respublice pessime vel flagitiosissime descriptio, ii, 88. Haecque a Christianis patienter toleranda, ii, 86. Respublica nullas est interitus naturalis, iv, 239. Respublicam sine injuria regi non posse vulgo lechatur, ii, 91. Respublice regimen triplex, *ibid.* Respublicam sapienti adiustrandam Antisthenes, fugiendum Aristippus dicebat, iii, 498, 499. Respublicae administratio dissimiliorum consensu et harmonia pericitur, ii, 90, 91. Libri de Republica laudantur, xxxix, 160. Falsa sententia de republica, *ibid.* 91.

RESISTE peccatorum, xii, 342.

RESISTENDA res aliena, xi, 222. Resistendum preceptum, vi, 431, 432. Non dimittitur peccatum, nisi resistatur oblatum, xi, 222. Resistente non usure, *ibid.* 226. Officialium forensium quae licet accipere, quid item restituere teneantur, *ibid.* 223. Advocatus

qui causam malam egit, restituere potius teneatur, quam quisquam in quolibet officio militans, *ibid.* Intervenendum pro furibus, non ad hoc ut minime restituant ablata, alias in societatem criminis veniant, *ibid.* 223, 224. Restituere aliena, et sua pauperibus largiri distinguuntur, *ibid.* 225. Si quis cruciatur dum existimatur habere quod reddat, etiam non habeat, nulla est iniquitas, *ibid.* 222. Misericordes tamen in ipso dubio nolunt pro incerta pecunia certa inferre supplicia, *ibid.* Restituere volentes episcopi quosdam clam, quosdam palam agunt, quosdam etiam sancti altaris communione privant, *ibid.* 223. Restituere pretium quo Christus nos emit, nemo valet, ut nos ei auferat, xxv, 224.

RESTITUTA basilica Carthagenensis, xvii, 328, 412; xviii, 473, 614; xx, 443.

RESTITUTUS in locum Salvii Membrastani Donatistarum episcopus a Primiano creatus, xxxix, 511. Antequam dies dilationis concessae duodecim episcopis, qui Maximiano adhaeserant, transiret, ordinatus est, xxxix, 322. Restitutus cum Salvio Membrastano propter cellas et agellos ut cum laeis pelleret confisit, xxxix, 532. Nec contentiosus habitus est, *ibid.* Pro Restituto Nummianus advocatus contra Maximianum locutus est, xxxix, 327.

RESTITUTUS Viterbonensis presbyter apud Catholicos factus, xxxix, 300; xxxix, 426. A Donatistis quid passus sit, xxxix, 443, 300.

RESTITUTUS presbyter a Circumcellionibus est occisus, xxxix, 491, 495.

RESTITUTUS presbyter, quando ei placebat, jacebat mortuo simulans, iii, 208.

RESTITUTUS et Florentius episcopi Africae navigaverunt ad imperatorem, contra hereticos et Paganos ex decreto concilii Carthagine habiti, xxxix, 234.

RESTITUTUS episcopus, xi, 389, 424.

RESTITUTUS alter episcopus, xi, 389, 424.

RESTITUTUS diaconus, ejusque puerus, xii, 372.

RESURRECTIO Christi quomodo tertia die, xxvii, 82. Si negaverimus Christi mortem, negamus et resurrectionem,

xxii, 157. Inde resurrexit, unde homo esse dignatus est, quia et nos homines et morturi sumus, et resurrecturi sumus, *ibid.* Christum vere resurrexisse curis ipsorummet hostium probatur, xxvii, 149. Probatur iterum resurrectio testimonio Angeli, *ibid.* 150. Cum Christo resurgente, resurgendum, *ibid.* 163. Christus resurgens illuminat nos, *ibid.* 165. et nos certe resurrecturi sumus, *ibid.* 166. Triduum crucifixi, sepulchri, suscitati, xxxviii, 514. Resurrectionis triduum quomodo numeratur, xxx, 304. Corpus Domini tale resurrexisse, quale fuerat sepultum, xxvi, 200. Corpus Christi ad tantam subtilitatem in temporis momento potuisse redigi, ut per clausa ostia intraret, *ibid.* Resurgens Christus cur cicatrices servavit, xxxix, 258. Salus Christus resurrexit jam non moriturus, xii, 114. Nemo ante Christum resurrexit in aeternum, *ibid.* 63, 162. Circumcisio die octavo facta, ut Christi resurrectionem significaret, xl, 254. Resurrectio Christi per circumcissionem figurata est, xxxvii, 451. Magnum est cognoscere virtutem resurrectionis Christi, xix, 446. Resurrectio nostra mirabilior, *ibid.* 447. Resurrectionem Christi nec Magdalena credebat, nec Apostoli, xx, 258. Quomodo Christus post resurrectionem agnitus et non agnitus sit, xi, 190. Resurrectio Domini discipulis absultit timorem, et dedit amorem, xxi, 168. Resurrectio, Christo per quadraginta dies cum discipulis agente, confirmata est, xx, 377. In celebratione Pasche crux, sepultura, et resurrectio Christi observanda: crucem genere debet Christianis in presenti vita, sepultura et resurrectio spe et fide geritur, xxxviii, 512, 513. Resurrectio Christi in primo anni mense qui dicitur mensis novorum celebratur, propter innovationem vite quam significat: triadema est ob tempus ante Legem, sub Levitico, sepultura et resurrectione significandum, xxxviii, 498, 501. Resurrectio Domini per dies paschales secundum quatuor Evangelistas recitari solita, xix, 191, 228, 273. Quo ordine, *ibid.* 191, 273. Quod de ea scripsit Joannes, non uno die legitur, *ibid.*

Resurrectionis Christi fides, xxx, 258. Resurrectio Christi credita nos justificat, xxxvii, 451. Cur Christus omnium primum resurrexit, x, 321. Resurgendum aliam Christum est princeps, xvii, 51. Resurrectio Christi ejus clarificatio, xvii, 132. Resurrectionem suam et nostram diverso tempore futuram Christus indicat, xvi, 177. Resurrectionem novit in capite jam factam, et in membris futuram, ix, 213. Resurrectio nostra jam in Christo facta est, xxxvii, 809. In quo crucifixi fueramus, xvii, 3. Resurrectio jam cum Christo per fidem, xxi, 430, 432. Resurrectio nostra quomodo sit tertio die, vii, 378. In resurrectione Domini designatur novi hominis instauratio, xvii, 12. In passione et resurrectione Domini transitus de hac vite mortali in aliam vitam immortalis commendatur, xxxviii, 495, 496. Resurrectio Christi vitam novam significat, xvii, 32. Ostendit nobis futuram vitam, sicut ejus passio significat presentem, xvii, 45. Resurrectio Christi, fortitudo Martyrum, xi, 475, 478. Resurrectio Christi, spes nostrae resurrectionis est, xii, 160, 161, 164. De resurrectione non tacerunt Prophetae, xxxvii, 505.

RESURRECTIONEM corporum designat prophetas, *ibid.* Resurrectio ad sive sancta, sive retri, causas vite praeferitae cum anima redditura, xxvii, 168. Resurrectionem immerito negant Platonici, iii, 139. Resurrectionem non credebat Sadduceae, xxxvii, 500. Resurrectionem jam esse factam Hymeneus et Philites apud Paulum existimaverunt, xxx, 407. Resurrectionem non putant futuram Seleuciani, sed quotidie fieri in generatione filiorum, xvii, 241. Resurrectionem corporum futuram negabant Manichei, xxxvii, 253, 201. alio modo quam Sadduceae, *ibid.* 448. Non resurrectionem sed resolutionem ad istam mortalitatem promittant sui auditoribus Manichei, *ibid.* 265. Resurrectionem repellunt Orientali, xvii, 228. De resurrectione non consulevit philosophi, nec qui inter antiquos excellenter, xxx, 318. Inter ipsos Christianos aliquando reperitur qui contradicunt resurrectioni carnis, ix, 384. Resurrectio solius est creaturae rationalis, xvii, 68, 69. Anima Sanctorum

ante resurrectionem corporis, sunt in potentia, xxxviii, 514. Resurgunt omnes homines simul, xvi, 36. Sexus uterque resurrecturus est, iv, 271. Undique reducet Dominus corpora Sanctorum, xxi, 37. Resurrectionis celestis, xxi, 436. *Retinet lib. 1, cap. XXII.* Spiritale omnium est resurrectio, sed aliorum ad penam, aliorum ad gloriam, xxi, 114. Discernere resurrectionis iustorum et impiorum, xv, 338. Resurrectionem et resurrectionem differentiam quomodo Apostolus persueadet, xxi, 155, 156. Resurrectio qualis erit, xxvii, 69. Qualis futura iustorum, xxx, 413. Resurrectio cuiusque eorum causa sua, *ibid.* 171. Morte Christi resurrectionis iustis praesentem esse, qualis in fine nobis praenuntiatur, quidam tenuerunt, xi, 309. sed Augustino non satis probantur, *ibid.* Post resurrectionem quales erimus, scilicet cum fuerimus; antequam simus, tenerari non simus, ne illud non simus, xx, 453. Resurrectionem sanctorum fieri nullis visum est, xxi, 419, 442. Resurrectio talis speranda, qualis in Christo processit, *ibid.* 423, 432, 441. Resurrectio duplex, xxvii, 529. In spiritu et in corpore, xxi, 440. Resurrectio animarum et corporum, finis iudicacionis et dispensacionis Christi, xv, 260. In nulla re sic contradicitur fidei Christianae, quam in resurrectione carnis, x, 274. Resurrectio carnis a quibusdam negata est, xv, 300. Contra illos astruitur, i, 319, 363, iv, 232, 238, 301; xv, 204, 250; xxi, 97, 122, 290, 301, 307, 401, 412, 439, 444; xxi, 463. Astruitur contra Manichaeos, xxxviii, 301. Jam resurreximus mente, fide, spe, charitate; restat ut resurgamus corpore, ix, 408. Resurrectio corporum praenuntiatur, xvi, 309. Resurrectio promissa, morti corporis est contraria, xxxviii, 274. Resurrectionem carnis, resurrectio spiritus praecedit, xxxvii, 462. Resurgit caro per meritum animae, xxvii, 257. Resurrectio carnis futura est omnium hominum, xxvii, 153, 154. De morte corporis et de ipsa resurrectione agit Apostolus, I Cor. xv, 42, etc., xxxvii, 553, 554, 556, 566, 567, 571, 580, 581. Caro resurgit ista, quae sepelitur, xx, 333, 374. Resurgens caro commutabitur et fiet ipsa corpus coeleste et an-

gelicum, *ibid.* 374. corpus spiritale, *ibid.* 249. Sunt qui putent tunc carnem in Dei substantiam conversum iri, ac futuram esse quod Deus est, xxxix, 469. Corpus nostrum quomodo post resurrectionem futurum spiritale, xl, 165; xxi, *Retinet lib. 1, cap. XXII.* Spiritale corpus, quod resurrectis praenuntiatur, quale futurum sit, discere non reumat Augustinus, xi, 147, 149, 154, 155. Corpus in spiritum esse mutandum non nulli putant, *ibid.* 148. Qui putant tunc corpus spiritale fieri, cum mutatur in spiritum, refelluntur, xi, 158. Opinione hanc quae sequitur innotescit, xi, 149. Putat Augustinus etsi non plena fiducia, corpus tunc spiritale dicendum ad ineffabilem quandam facilitatem, *ibid.* 165. Resuscitatio hoc corpus mortale transferitur in halatitatem angelicam, et in coelestem qualitatem, xxi, 434. Corporum spirituum qualitates Augustino velut indubitate, quod detracta sit eis mortalitas corruptio, ponderis gravitas, xi, 154. Aliae de quibus summo opere ambigit, *ibid.* 154, 155. Corpus Sanctorum post resurrectionem immortale, xxi, 310. Corpus propter meritum iustitiae, in saeculo videndum, nec sic ut tantum ex mortuo vivum fiat, verum etiam ex mortuo immortale, xxxix, 272. *Vide Corpus.* Omnes incorrupti resurgunt, sed ex eis etiam justi immutabuntur in illam incorruptionem, cui omnino nulla possit nocere corruptio, xi, 185. Corpus Sanctorum post resurrectionem erit omnino incorruptibile, omnino immortale, omnino ad movendum agile et facile, xx, 237. Corruptioem tolle et quodvis adde, *ibid.* 247. Stabilis corporum post resurrectionem, xi, 467, 484, 486, 497. In Beatorum corporibus erit claritas et diversa species claritatis, quia diversa sunt merita claritatis, xi, 242. In Beatorum corporibus palebundo erit omnibus numeris absoluta, *ibid.* 257. Resurgit caro sine vitio, *ibid.* 231. Si carnis vita non resurgunt, cur in Christo ceteritates, *ibid.* 244. Resurgit corpus corporum sine omni vitio, eadem tamen mundi substantiam carnis, xxi, 156. In statura et effigie corporis nihil erit inaequum, *ibid.* 155. Credere debemus talia corpora non habituros, ut ubi

velimus, quando voluerimus, illi simus, xx, 246, 249. Terrenum corpus quomodo in caelo erit, *ibid.* 245. Facile corpus levabitur in caelum, si non premat spiritum sarcina peccatorum, *ibid.* 363. Caro quae nunc tibi facit torquentem, tunc tibi erit ornamentum, *ibid.* 231, 233. Utrum spiritus tunc alijvandus sit corpore ad videnda corporalia, nihilum legit Augustinus quod sibi sufficiat, xi, 165. In ipsa quoque resurrectione non facie est Deum videre, nisi is qui corde sint mundo, *ex Ambr.*, xi, 122, 130. Post resurrectionem corpus sumere cibos poterit, sed non intelligit, xxxix, 258. Manducandi potestas, sicut in Christo non necessitas, post resurrectionem corpus imperfecta felicitatis erit, si aut cibus egerit aut cibos sumere non poterit, xxxix, 258. Post resurrectionem corpus et anima vigeant per Filium Dei, et per Spiritum sanctum, iv, 336. Quare in resurrectione non erunt nuptiae, ix, 216. Carnis non erunt eadem opera post resurrectionem, xxi, 433. Vita similis Angelorum erit, carens operationibus corruptionis et indigentiae, *ibid.* 434, 435, 447. Nihil resistet spiritui nostro, xxi, 339. Tunc vera holocausta offerentur, ix, 235. In resurrectione caro erit spiritalis et tamen caro, iv, 280. Corpus per gloriam resurrectionis non sic amittit mortalitatem et corruptibilitatem, ut hoc ipsum quod corpus est amittat, et spiritus fiat, xi, 149. Tunc corpus ipsum erit, et non ipsum erit, xxi, 310, 325. Resurrectione erunt tunc corpora sprituala, manentibus tamen omnibus membris, xxxix, 258. Membra corporis erunt alia ad usum, alia ad speciem, xx, 233, 445. Nec interiora membra, nec ipsa corda laetabunt post resurrectionem, *ibid.* 234, 235. Totius hominis in melius commutato resurrectione perfectiendi, xxv, 38. Immutabitur caro et sanguis, et fiet corpus coeleste et angelicum, *ibid.* 207, 208. Non jam caro erit et sanguis, sed tantum corpus, *ibid.* 46. Si ipsa quomodo redibunt ad corpus, xxvii, 153. Caro hominis quae in alterius cibum carnoque transierit, illi reddetur, cuius primitus fuit, *ibid.* Difficiliter varie circa quantitatem corpo-

rum resurgendum, iv, 268. In qua magnitudine quisque resurrecturus est, *ibid.* 279. Ad ad Dominici corporis modum omnium mortuorum corpora resurrectura sint, *ibid.* 269. An resurgent factus abortivi, xxvii, 134. Integrabitur quod nondum erat interitum, et instaurabitur quod fuerat vitiatum, *ibid.* Resurgunt nostrosque vitia correctae emendataque natura, *ibid.* Homo bimembris non resurgit unus homo, sed homines duo, *ibid.* 155. Corpora quolibet modis dissipata in integrum restituntur in resurrectione, *ibid.* 278. De capillis et unguibus in resurrectione, *ibid.* 275. Resurgunt corporibus vitia detrahentur, natura servabitur, *ibid.* 271, 276. Discrimen corporis ante peccatum et post resurrectionem, xxi, 467. Parvuli ante vel post susceptum baptismum defuncti an resurgant, xi, 340. Resurrectio parvulorum qualis erit, xi, 245.

Resurrectio corporis alius in bonum, alius in malum, xix, 92. Corpora damnatorum qualia resurgant, xxvi, 157. Quomodo erunt incorruptibilia, si dolent; aut quomodo corruptibilia, si mori non poterunt, *ibid.* 158. Corpora impiorum qualia resurgant, xxi, 440. Non ad passionum dolorem, sicut impij, resurrecturi sumus; nec ad gaudia carnalium desideriorum, xx, 110. Resurgere mali incorrupti integritate membrorum, sed corruptum dolore ponarum, xli, 161. In resurrectione mortuorum distabit gloria meritorum, *ibid.* 156. Post resurrectionem gaudium bonorum amplius erit, et malorum tormenta graviora, xvi, 86. Resurrectio corporum ad perfectam beatitudinem animae necessaria, v, 621, 622.

Resurrectio regeneratio dicta est, xiii, 28; xxxviii, 341; xxxv, 8. Item adoptio et redemptio, *ibid.* Plena per resurrectionem renovatio est effectus baptismi, xxxiv, 185. Post resurrectionem totus homo dedicatus inhaerabit incommutabili veritati, xix, 424. Remissio annorum integritatum futurum quidam opinati sunt, iv, 82. Quia in opinione aliquando fuit Augustinus, *ibid.* 82. Resurrectio duplex, *ibid.* 78, 79, 81, 95, 96, 122. Ad primam resur-

rectionem non pertinent nisi qui beati erunt in aeternum, *ibid.* 79. Resurrectionem desiderabiliter et patienter Sancti expectant, *ibid.* 140.

Resurrectione Christi spem resurrectionis nobis allatam esse, *xxi*, 408. Resurrectione spem omnium fidei nostrorum, *xxi*, 87. Summa fidei nostra, *ibid.* 68. Fides resurrectionis propria est Christianorum, *xi*, 47, 48; *xii*, 9. Discernens esse a Paganis et Judaeis, *xix*, 256; *xx*, 436, 498, 205, 234. Resurrectionis fidei sublatam, omnis intercedit doctrina Christiano, *xxi*, 396; *xxvii*, 68.

Resurrectio carnis suadet possibilis, *ix*, 136; *xxv*, 539, 546; *xxvi*, 39, 40; *xxvii*, 105. Quomodo a Christo persuadeatur, *xix*, 10. Resurrectioni fidei facere debet creatio, *ibid.* 98. et quod Christus praesitit, *ibid.* 123.

Christus resuscitavit quosdam, ut ad resurrectionem generalem prepararentur, *xvi*, 28. Productio arboris ex parvulo grano non minus aut amplius miranda, quam terra sinus reddens corpora resurrectionem futura integra, *i*, 67, 68. Tam facile est omnipotentis Dei quaeque recitata, quam duriorum temporum dilapsa cadavera suscitare, *xxxix*, 251. Resurrectionis promissio, tot alius Dei promissionibus iam impletis, confirmatur, *xx*, 249. Resurrectio Christi, non Lazari, congruit promissae resurrectioni, *xxxix*, 255, 256. In eo qui resurgere Christo tantum locuisse dicunt, *xxi*, 423. Resurrectionis commemoranda est fides, cum filiis, non iudicis, sed totidem redditi sunt Iob, quod habuerat, *xi*, 27. Elias et Eliseus mortuos suscitaverunt, *xxxix*, 513. An Magi mortuos suscitaverint, *i*, 257. Impossibilis resurrectionis ab infidelibus objecta, ab ipsis eorum philosophis destruitur, *ix*, 298, 301. Quomodo ex opinionibus contrariis Platonis et Porphyrii veritas resurrectionis carnis elicitur, *ibid.* 301.

Resurrectionem praenuntiare maleficiis Petri Christus compellens non est, *iv*, 297. Resurrectione a mundo esse credendum Christus praesitit, *ibid.* Resurrectionem totum mundum praesitit, qui non creditur, remanet inmundus; *xix*, 10. Resurrectionis fides manifesta probata, imputredire ab hominibus

improbatur, *xx*, 243. Resurrectio in virga Moysi significata, *xxviii*, 239. Resurrectionis fidei cura sepulture adstruit, *xi*, 27. Resurrectio mortuorum non pendet ex eorum sepultura, *vi*, 169. Resurrectio benedictum est gratiam, *xxvii*, 88. Gratia mirabilior est vitium iusto a morte ad aeternam beatitudinem reviviscere, quam in mortis experientiam non venire, *xxviii*, 237. Resurrectionis in aquila et luna similitudo, *xi*, 72, 73. Resurrectio fructus est meditationis Christi, *ii*, 436. De resurrectione corporum epistolam scripsit Augustinus, *xi*, 168.

Resurrectio spiritalis, quae, *xv*, 193, 194. Resurrectio secundum spiritum, quae nunc fit per fidem, *xix*, 92; *xxi*, 444. Resurgere ex se homo, cum ex se occiderit, non potest, *xii*, 154.

RITUA in dextram missa post resurrectionem Christi, *xxvi*, 201.

RITICA athena, *iii*, 455. RITICUS Augustodunensis episcopus magne auctoritatis in Ecclesia, *xxxv*, 90. Interfuit concilio Romano, in quo Donatus schismaticus Donatistarum auctor, presidente Melchiale, damnatus est, *xxxv*, 90; *xxxvii*, 215. Opusculum eius de baptismo, *xxxv*, 90.

TRACTATIONUM OPUS se meditari notat Augustinus, *xi*, 90. Opus hoc rem plurimum necessarium vocat Augustinus, *xli*, 258.TRACTATIONUM duo volumina Augustinus absolvit anno CCXXVII, *ibid.*TRACTATIO operum ab Augustino quo consilio facta, *xli*, 431 et seqq.

RETRIBUTUS, *xviii*, 578.

RETRIBUTIONIS genus quadruplex, *xi*, 405. Retributiones alicui nobis debentur, alicui reddita sunt, *ibid.* 63. Retributionum Dei nulla est, quae mille nisi iusto, *ibid.* 65. Quae Dei in hominem retributiones, *ibid.* 70. Retribuit Deus bona pro malis, qui homines retribuunt mala pro bonis, *xi*, 364. Nisi Deus retribuere bona pro malis, nullo modo essent quibus retribuere bona pro bonis, *ibid.* 406. Questionibus inter Dei atque hominum retributionis discrimen, *ibid.* 63. Retribuere Deo aliquid non valetur, *xx*, 320. Non vult Deus sibi retribuere de tuo, de

quo vult, *xi*, 64. Quid hominem Deo retribuere oporteat, *ibid.* 63. Retribuit Christus pro nobis, *xii*, 300.

RETRO respicere, quid sit, *xviii*, 577. Retro respicere post conversionem non licet, *ix*, 364, 524; *x*, 62, 142. Retro respici, quisvis enim, ad quem proficendo perveni, gradum dimittit, *5*, 142. Quis non respiciat retro, *xviii*, 579.

REVELATIO doctrinae per Spiritum sanctum a Pelagio agnoscitur, *xxxix*, 143. Revelatio Paulus confirmatus de passione sua, *xxi*, 31. Revelatio beatae Perpetuae, *xx*, 480, 483. Revelatio facta militari viro, *xxvii*, 207. Quae est perfecta revelatio, *xxvii*, 177. Ad mentis, id est, ad intelligentiae visionem simplex et propria et pertinet revelatio rerum intellectuum atque certarum, *ibid.* 178. Revelante sancto Deo Spiritu Daniel, et quid Nabuchodonosor vidisset in somnis ea parte vidit qua corporum capiuntur imagines, et quid significaret mente conspexit, *ibid.*

REVIKIT, pro, apparere coepit, *viii*, 14, 15.

REVELATIO rerum omnium in eundem ordinem eandemque speciem admitteunda non est, *iii*, 82. Quibus argumentis probatur a philosophis illam admitteunda esse, *ibid.* 90. Respondetur illis, *ibid.* 91.

REUS reum non facit, *viii*, 99. Qui facinus vult committere, etiam non facit, reus est apud Deum, *xii*, 97. Intereclere pro altero, quisque homo suarum partium esse dicit, *xi*, 214. Sacerdotii officium est intercedere pro reis, *ibid.* 206. Idque ex religione descendit, *ibid.* 209. Quo alium pro reis intercedunt sacerdotes, *ibid.* 208. Rei qui sacerdotum intercessione liberantur supplicio, a societate tamen renoventur altaris, *ibid.* 210. Pro reis intervenit Augustinus ut corrigendum morum locus et detur, *ibid.* 208, 209, 210. Miscordia erga reos moveri debent iudices, quia et ipsi misericordia egent, *ibid.* 213. Reos omnes Christus invenit, *xvii*, 428.

Rex nomen imperii primum fuit, *ii*, 121. Reges melius dicti a regendo, quam a reguando, *ii*, 431. Primi iusti,

postores peccatorum magis quam reges hominum constituti sunt, *ii*, 41. Facile inventur, qui limcat se fieri regem, nullus qui se non sit esse felicem, *ii*, 193. Reges olim unguentur et sacerdotibus, *xiii*, 69. Regum unctio, Iustus Christus, *iii*, 309. Regum primumum (Romanorum) studia, *ii*, 121. Regum Christianorum officia, *xxxii*, 429. Reges Domino servant, et ut homines sunt, et ut reges sunt, *xi*, 455. Alter et homines sunt, alter ut reges, *ibid.* Reges quomodo servare Deo peccabiter debent, *xxxii*, 117. Regi debes, ut possis regere, *xix*, 102. Reges servant Domino in timore, ea quae contra iussa Domini fiunt, religiosa severitate prohibendo atque pietendo, *xii*, 435. Ad religiosos reges terra pertinet non solum aulicaria, vel homocidia, vel iniustitiae alia flagitia sui facinora, verum etiam scelera severitate congrua cohibere, *xii*, 48. Rex nova praeccepta imponere potest subditis, *xxv*, 56. Et illi non obidire peccatum est, *ibid.* 56. Regi ex veritate aliquid iuberi cum resistitur, veritatis contradicere, *xxxv*, 230. Reges electi in gratiam religionis posse condere, qui olim a fidelibus signatum, *xxxix*, 303. Nihil interest sub quo rege vivat homo, si ad impia non cogitur, *ii*, 250. Regum Christianorum americanae Catholici qui bene utantur, nihil peccant, *xxxii*, 108.

REGES aeterni manquam Christianitas nisi invenit, dicitur Petilianus quod confutator, *ibid.* 108, 110. Honor et obedientia regibus iniustis etiam et infidelibus debetur a Christianis, *xix*, 82. Christus episcopo discipuli obsequium regibus exhibendum esse exemplo etiam non praeciperent, *xi*, 534, 535. Inter homines non obhisciverunt reges, se esse homines, *ii*, 267. Quanto sunt in maiore sublimitate terrena, tanto magis humilitari Deo debent, *xii*, 293. Homo rex est hominibus ad humanam, sed alius rex est ad divinum, *viii*, 542. Rex terrenus, sub rege caelesti, super omnia, *ibid.* Iudaei peccaverunt, non quia dixerunt se habere Casarem regem; sed quia Christum regem habere noluerunt, *ibid.* Regis nomine in Scripturis Filius Dei solet appellari, potius quam Pater aut Spiritus sanctus, *viii*, 141. Rex noster

Christus, *ibid.* 398. In adoratione Jesus infans a Magis re auro monstratur. Deus thorus cognoscitur, sepeliendum myrra designat, *xxiii*, 99. Reges, dicuntur in Ecclesia, qui carnis concupiscentias regunt, *vii*, 74; *ix*, 282. Regis regnantis Manicheorum descriptio, *xxviii*, 405, 406. Expositio parabole de turris fabrica et de duobus regibus, *xxii*, 235.

REDEMPTIO. Regna humana divina providentia constituntur, *ii*, 216. donantur, *ibid.* 431. gubernantur, *ibid.* 238. Regnum diviso, cupiditatis vel utilitatis effectus, *iii*, 41. Primis sacerdotis consequens non erat, ut principatus in regnum succederet, *ibid.* 263. Regna a diis dari non possunt, *ii*, 275. Regna aut decorum auxilio vel juvantur vel deseruntur, *ibid.* 173. Regna solis verus Deus dat, *ibid.* 187. bonis et malis, piis et impis, *ibid.* 212, 261, 262. Quare, *ibid.* 212. Regna terrena quibus voluerit Deus, et quandiu valuerit, vel sinendo, vel donando distribuit, *xxi*, 361. Regnum iurto vero Deo habere non poterant Romani, et illo cogito melius habuissent, *ibid.* 205. Regna felicia et infelicia dat Deus imperatoribus Christianis, quare, *ibid.* 267, 268, 270. Regnum honorum non tam ipsa, quam illis, quibus regant, utile est, *ibid.* 169. Regnum malorum magis regnantibus nocet, *ibid.* 173. Id malis videtur felicitas, bonis necessitas, *ibid.* 186. Regni iusti et moderati forma, *ibid.* 172.

Regna excellentiora Gentium tria, *ii*, 318. Inter regna terrarum, ceteris clariora fuerit Assyriorum et Romanorum, *ibid.* 431. Regna mundi quatuor significata per quatuor bestias in Daniele, *iv*, 130, 131. Regnorum terrenorum praedictio sunt mutationes, *xvii*, 280. Regni Israelitici commutatio per Christum figurata in Veteri Testamento, *ubi*, *ii*, 372. Regnum lucis et tenebrarum, Manicheorum lignatum, destrui-

tur, *i* lib. de *Moribus Manicheorum*, cap. 3, 4, 5, etc. Regnum uxorium, *xxv*, 137.

Regnum in creaturas rationales implicis generis, *xxi*, 439. Regna duo, unum Christi, alterum diaboli, *xxi*, 124, 126. Regnum diaboli constat ex iis qui inter se divisi sunt, *ix*, 23. Regnum Christi duplex, *ix*, 92. Regnum Christi est in hoc mundo, sed non de hoc mundo, *xvi*, 377. Regnum Dei nos, si in illum credentes in eo proficimus, *xviii*, 193. Regnum Christi et Sanctorum in terra post separationem malorum, *xx*, 341. Regnum Christi haeresibus et schismaticis etiam excommunicatis indivisum, *xviii*, 280. Regnum Sanctorum, *ix*, 92, et Ecclesiam, *iii*, 409.

Regnum celorum cur diuina Ecclesia, *xxvi*, 303. Regnum celorum, id est, Sanctorum qui caeli appellantur, *xviii*, 362. Regnum celeste, et regnum terrenum hodie in isto saeculo commistum est, *viii*, 464, 466. Regnum celorum non promissum fuit in Veteri Testamento, *xii*, 495, 496. Regni celorum nomen non in veteribus libris inventum, sed in novis, quare, *xxviii*, 505. Regnum celorum in Veteri Testamento promissum esse, quare tanquam errorem Pelagii obiectum, *xviii*, 37, 39. An de facto promittatur, *ibid.* 37. Regno terreno veteres iusti celeste regnum imaginabantur et praenuntiabant, *v*, 19. Regnum terrenum Iudaeorum, umbra erat regni Caesarii, *xi*, 555.

Regnum Dei, regnum celorum adhuc addicitur, *xvi*, 149. Regnum Dei promissum, *xviii*, 611. Quibus promissum, *xii*, 495, *xxv*, 37. Non soli haereticis, sed et qui male vivunt, ad regnum Dei non excludit vel unum crimen, *xxxi*, 338. Regnum Dei quomodo caro et sanguis non possidebantur, *xxi*, 427. Nunquam posse intrare in regnum Dei, uigora est pena bonitatis, *xxxi*, 343. Nominis per remissionem peccatorum fit, ut ad regnum Dei perveniant baptizati, *xxxiii*, 319. In regnum Dei sola Christi societas introduci, *ibid.* 280. Regnum Dei ubi intelligitur, *xxxiv*, 237. Extra regnum Dei non est vita aeterna parvulis non baptizatis reservata, *xxxviii*, 392, 393. Inter lignum eternum et reg-

num celorum nullus medius locus vitae aeternae, *xix*, 6; *xx*, 374, 375. Regni celorum pretium, *xxi*, 269. Regnum celorum quam diverso pretio emantur, *xx*, 360. Tandem valet, quantum laboraverit, *ibid.* 417. Percipitur pro calice aquae frigidae, *ibid.* Regni Dei qui possessores, *xii*, 483.

Regni Dei descriptio, *xii*, 483. Regnum Dei pariter ab omnibus, totum a singulis possidetur, *xviii*, 457. Unicaque integrum est quod concorditer habetur a multis, *ibid.* Ad regnum Dei invitari omnes, *ibid.* Quae ubi non erant novitius quae erunt, amare ac desilire passimus, non digne cogitare, *xx*, 214. Ibi totum negotium nostrum laus Dei erit, *ibid.* 215. Quis magnus et quis minimus in regno celorum, *ibid.* 294, 295. Regnum Dei, crescente possessorum numero non minuitur, quia non dividitur, *xxvii*, 457. Regnum celorum habet praemia diversa, *xxvi*, 304. In regno celorum qualis erit cilus, *xix*, 524. Regni Christi jam pius tenemus, sanguinem Christi, *ibid.* 310, 324. Regnum celorum quibus recte, quibus prave desideret, *xviii*, 359.

RHADAGAIUS, *xviii*, 583. Gothorum rex quanta suorum clade a Romanis victus sit uno die, *ii*, 264, 265. Rhadagapim vicini non posse iactabant Pagani quod deos coleret, *ibid.* 265.

RHADAMANTUS Xanti filius ex Europa, *iii*, 446. Iudex apud inferos, *xxviii*, 14.

RHEMUS spinarum genus, peccati figura, *ix*, 50.

REBA seu Iulia mater Romuli, *iii*, 459, 460. De Marte geminis concepit fertur, *ibid.* Vide SYLVIA.

RECTOR et dialecticus qui differant, *xxxii*, 318.

REUTORICA, victoriosa loquacitas, *xxv*, 65. Rhetorica inventio, *i*, 204, 205. utilitas, *v*, 502; *v*, 32. Rhetorica praecipua ab adolescentibus etiam discenda sunt, *v*, 53. Vide ELOQUENTIA. Rhetoricam docet Augustinus, *xxv*, 65. Thagaste, *ibid.* 69. Carthagine, *ibid.* 99. Romae, *ibid.* 109. Mediolani, *ibid.* 110. filius professionem deserit, *ibid.* 198.

REUTORIA haeresis mirae vanitatis, *xxvii*, 254.

RHINOCORUA civitas, *iii*, 330; *v*, 554.

RHYTHMUS Latine numerus dicitur, *i*, 206. Rhythmi nomine notatum est quod non esset certo fine moderatum, sed tamen rationaliter ordinatis pedibus cureretur, *ibid.* Rhythmi poeta genili sunt, *ibid.* Rhythmi nomen in musica late patet, *ibid.* 385. De rhythmo copiose, *ibid.*

RIDERI et timendi tempora sunt discernenda, *viii*, 474. Risus et fletus, *xx*, 485. Risus infamia et hominis proprietates, *xxvii*, 289. Ratio praeventat risum necesse est, *i*, 27, 28. Nihil fedius risu irrisioe dignissimo, *ibid.* Risus iocisque non nisi affectu carali delectat, *xxxvii*, 327.

RGATO significat fletum usque ad cordis intima, *vii*, 159.

RITANUS episcopus Maximianista, *viii*, 98.

RITXA praetor columbarum, *xviii*, 235. RISSIDI libido credenda, *iv*, 406. RIXA etiam inter Sanctos, sed quae non interminat charitatem, *vii*, 548.

ROGATIANS Donatista, *xxxiii*, 314; *viii*, 93, 98; *xxxiii*, 123, 124.

ROGATIANS a Nova, *xxxi*, 439.

ROGATUS MORIUS, *xv*, 320. Carthagenensis episcopus, *xxxix*, 139. Rogationem auctor, *xxxix*, 180. seu auctor schismatis unius in parte Donati, *xxxi*, 437, 438. In loco Praetextati Assuriani ordinatus, *xxxii*, 434; *xxxiii*, 180. Ob deflectione a Donatistis, multa ab eis passus est, *xxxix*, 139; *xxxix*, 94. Circumcessionem in eum crudelitatis, *xxxii*, 434; *xxxiii*, 180. Rogatus forensi descriptione acerrime conditit, *xxxix*, 180. Rogatus iam Catholicus est, *xxxiii*, 180. Rogatus tempore Assuriani vixit, *xxxix*, 171. Rogati successor Vincentius, *ibid.*

ROGATITAE, *xii*, 192. sen Rogatenenses, *xxxix*, 439. A Rogato sic appellati, *xxxix*, 180. Rogati pars brevissimum frustum de frusto majore praecisum, *ibid.* 492. Rogationum schisma ante annum CCLXXI non exortum, *ibid.* 181. Rogatista temere ab Ecclesia se praeciderunt, *ibid.* 192, 193, 194. Rogatista

gloriantur se nec terram nec in terra se coelestes, in quibus solis Christus fidem inventurus est, *ibid.* 210. Rogatis persecuti sunt Donatistas, xxxi, 137. Rogatisque appellati sunt Donatistas Firmianos, xxxix, 439. Rogatus, ceteris Donatistis mitiores videntur, sed non sunt nisi defectu virium, *ibid.* 180.

ROGATENSIS, pauci in Mauritania Caesariensi, xxxix, 218, 326.

ROMA condita a Trojanis, xviii, 387; 387. a posteris Aeneae, ii, 112. a Romulo et Remo, ii, 116; xviii, 387. De tempore urbis Romae conditae inter auctores non convenit, *ibid.* 112. Quo anno regni Juda et Israel Roma condita est, iii, 461. et quo Numinis, *ibid.* 460. Romae primordia, facinorosum asylum, Romuli fratricidium, xiii, 360, 361. Roma, expulsis regibus, incredibiliter brevi aetate spatio plurimum crevit, ii, 84. Roma cepit gentium, xvii, 382; xxii, 28. Roma triginta quinque curias habebat populi, xii, 33. Romana fora et Graeca gymnasia distinguuntur, xxxix, 437. Romanorum peritia, xx, 159. Roma a Gothis capta, spoliat et incensa, ii, 95, 193.

Romae incendium primum a Gallis, et alterum a Nerone, xxi, 9. Romae incendium publicianum, ii, 443. Romam Camillus a Gallis liberat, *ibid.* 174. Romae exitium a Gothis, iii, 270. Roma Gotthorum irruptione sub Alarico rege evasa est, xli, 552. Barbarico vastitate incensa, xxxix, 449. Clavis aetate populo Romano prima obidione orbis per Alaricum CCCCVIII exeunte, *ibid.* 244. Romae ab Alarico capta et direpta est, ii, 4, 5, 13. Romae incendium a Gothis tertium fuit, xxi, 9. Romae elementa Dei temperavit, ii, 56. Barbarorum humanitas erant plerisque Romanorum, *ibid.* 51, 56. Praeceptor sit, qui ad loca sacra confligissent, *ibid.* 4, 5, 56, 60, 61. Romae strages et exitium, xxvii, 202. An Urbi non vera pepererit Deus, xxvii, 201, 202, 206, 208, 209. An tunc Romae nulli erant justi unde Urbi parceretur, *ibid.* 201. Virtus elementis gestis sum in eversione Urbis sub Alarico, Christo tribuenda, *ibid.* 13, 60. Romae vastatio religioni Christianae sive idololatriae extinctioni

falso tributa, xviii, 386, 582; xxx, 7, 8. Roma urbs venalis appellata est, xxxix, 530. Roma quasi secunda Babilonia, iii, 432, 433. Romae Petri, Pauli, Laurentii et aliorum Martyrum corpora, xxxi, 7. Romae ad amicum versario pergit Paulinus, xxvii, 227.

ROMANI a Trojanis oriundi, ii, 111, 113. et ex Laurentibus, iii, 450. Romani dieti sunt Aeneae et Assarica domus, iii, 259; vi, 90. Romanorum vita sub regibus, ii, 122, 133. Romani imperii primordia sub Numa Pompiliio quadraginta annos pacata fuerunt, ii, 578, 579. Romanis sub Numa regno triginta novem annos pax summa fuit, ii, 119, 122. non beneficio deorum, *ibid.* Romanorum reges quam horrendis exitus habuerunt, ii, 133. Romani Tarquinio expulsos, a domitato regio liberantur, iii, 469. Romani regum impudentes, consules creantur, ii, 229. Quotiani brevi sub consulibus creverit imperium Romanorum, *ibid.* Romanorum victoriae quales fuerunt a consulum tempore, *ibid.* 147. Romanorum fedus foedum cum Samnitibus, *ibid.* 140. Romanis leges solennes ab Atheniensibus mutatae sunt, *ibid.* 81, 439. Quae et meliores facere comati sunt, *ibid.* Quae ratione Romani et populi et rei nuncupationem sibi vindicari possunt, ii, 61. Ordines duo apud eos splendidi, equestris et senatorius, ii, 158. Romani quanta cura secula indolentiam examinaerent, xxxix, 434. Romanorum viri nobilissimi, Reguli, Scevolae, Scipiones, Fabricii, ii, 107. Romani supplicio virgarum exempti, *ibid.* 85. Romanorum respublica vere nunquam fuit, iv, 50. Romana respublica ex quo tempore pessimum ceperit, xxxix, 530, 531. Quibus malis respublica Romanorum post initia consulata imperii, veclata sit, ii, 137. Quibus malis interioribus exagitata, *ibid.* 151, 152. et sua se quadam modo magnitudine fregit, iii, 509. Sententia Cicerois de republica Romanorum, ii, 90. Eam lugubriter deplorari amicum, *ibid.* 92. De Romanorum republica, virtus plura Sallustius, *ibid.* 85, 86. In bonumque apud eos non legibus magis, quam natura valere dixit Sallustius, *ibid.* 82, 84. Romani amore primato

libertatis, post etiam dominationis, et cupiditate laudis multa magna fecerunt, *ibid.* 240. Duo ad facta miranda Romanos compulere, libertas et cupiditas laudis, ii, 253. Primum libertatis Romanorum sumus, funereus et tartareus, *ibid.* 136. Romanis libertatem jam quidem languidam omni modo Caesar Augustus extorsit, *ibid.* 150. Romani imperii sui fortitudinem ac stabilitatem auspicio indicari vane existimarent, *ibid.* 205. Romanorum facta Sibylla recitat, xiii, 368. Praedicta a Romano imperio constituntur quibusdam Africa paribus, xii, 132, 133. Romani nihil nocuerunt gentibus, quibus subjugatis leges suas imposuerunt, ii, 250. Non solum iugum, sed etiam linguam suam domitis gentibus imposuerunt, iv, 29. Romani cives concubantur omnes, qui ad imperium pertinebant, ii, 250. Magnitudinis imperii Romani causa nec fortassis nec fatalis, *ibid.* 216. Ammon potuit magnum esse imperium Romanorum, nisi bellis esset inquietum, *ibid.* 121. Romani bellum Albanis impie intulerunt, *ibid.* 128. et injuste, *ibid.* 129. Romanorum bellum cum Etruscis, *ibid.* 135. Variis contra Romanos conspirationes hostium, *ibid.* 140. Romani ex servis et reo exercitum institunt, arma ex templis extrahere coacti sunt, *ibid.* 143. Romanorum arrogantem stuperis subiectionis defecti, *ibid.* Quantis elatibus attriti Romani sub bellis Punicis, *ibid.* 142. et ab Annibale, *ibid.* 145. Quantis bellis afflicti post conditam eadem Concordiae, *ibid.* 155. Romanorum exercitus ab hostibus fusi, *ibid.* 140, 207, 208, 262. Romanorum calamitas, tum emmentatio, ii, 139. In calamitatibus suis nullam a diis suis auxilium acceperunt, *ibid.* Romanos patriae eversione non correxit, ii, 55. Romano imperio potentia gladiatorum terribilis fuit, *ibid.* 171. Imperii Romani terminis mutati sunt sub Adriano et Juliano imperatoribus, *ibid.* 206. et sub Jovianino, *ibid.* 207.

Romana nobilitas idololatriae dedita, xxv, 173. Roma imprudenter diis llicis commissa est, ii, 110. Quam insipienter diis penatibus Troiae urbem servandam commiserat Romani, *ibid.* 7. Roma-

norum dii innumeri, *ibid.* 175. Romani praefer constitutionem Numae multos deos adiecerunt, *ibid.* 124. Non ratione, sed adulatione quosdam sibi deos instituerunt, *ibid.* 80. Romanos Iuno cum Jove necnon et Venus fovebat, *ibid.* 125. Romani Pallori et Febri fama fecerunt, xiii, 366. *Mythos* daemonas invitandos, et *exorcis* demonas placandos innotent, *ibid.* Deos gentium quas subjugabant, coelesti profecti solabantur, *ibid.* 360. Quare Deum Iudaeorum recipere velabant, *ibid.* Virgencium, *ibid.* 366. Deum Hebraeorum non receperunt, quia se solum coli voverunt, *ibid.* 367. Romani dii dieti, etiam qui alibi gentium colebantur, xvii, 381; xviii, 387. Deorum numerositas nihil Romanos iuvat, ii, 124, 125. Felicitatis et gloriae Romanorum iutores non fuisse deos ostendit, *ibid.* 147. Romanorum imperium florentissimum, iii, 273. A diis constitutum, auctum et conservatum dici non potest, ii, 176, 238. Romani quare a Jove imperium suum auctum et constitutum patrent, *ibid.* 185. Quare ad tantam gloriae imperium Romanorum pervenire Deus permittit, *ibid.* 259. Romanorum imperium a Deo vero est dispositum, *ibid.* 261. Romani non ideo fuisse infelicem, quod deos coelesti destituti probantur, *ibid.* 29. Romani praecipue a vendi a suis diis non receperunt, *ibid.* 81. Nulla unquam cura fuit diis, ne malis moribus respublica Romanorum depricaret, *ibid.* 94, 97, 98. Romani diis suis sapientiores, *ibid.* 78. Romae dejecti sunt, xvii, 382.

Romani sicut Carthagine optimis moribus et maxima concordia egerunt, ii, 84. Moribus antiquis res stabat Romana, virisque, *ibid.* 92. Romanorum veterum virtutes et vitia, *ibid.* 243. Romani laudis avidissimi, *ibid.* 76. et dominationis, *ibid.* 53. Quibus gradibus ad hanc dominationem hinc inde devenerunt, *ibid.* Tanto magis belli et dominationis laude elaruerunt, quanto minus se voluptatiis et avaritiae dederunt, ii, 241. Romanorum conjugis non Venus, sed Bellona aut Alecio profuit, *ibid.* 126. Quo jure, quo fodere oliminerna pium conjugis, *ibid.* 125. Matres Romanae graevius, *ibid.* 125. Matres Romanae graevius pestilentia afflictas, *ibid.* 141. Ma-

trouarum Romanarum mores pestilentia grauioribus, *ibid.* 139. Romani theatrales artes diu non mouerant, *ibid.* 76. Romani auferendo potius libertatem in homines, quam deducunt in deos, melius de se, quam de diis senserunt, *ibid.* 74. 76. Romani accepta iniuria ignoscere, quam persequi malebant, xxxix, 525. Plebs, qui suos agros non habebat, de publico apud Romanos vivebat, *ibid.* 250. Romani laudati propter nomina uelut opera bona, xii, 243. Quantum ualuerunt civiles imperii sine uera religione uirtutes in imperio Romano, xxxix, 532. Quibus moribus meruerint Romani ut uerus Deus, quamuis cum non colerent, angeret eorum imperium, ii, 238. Romanorum bonis moribus reuoluit Deus pro mercede gloriam humanam, *ibid.* 247, 250. Romani de uictoriis suis nihil preter nomen gloriam retulere, *ibid.* 250. Virtutes, qui in primis Romanis laudantur, paucorum sunt, non omnium, *ibid.* 243. Quam corruptis moribus Romani fuere ante aduentum Christi, *ibid.* 86, 92, 94, 104. Varia iniustitie Romanorum exempla, *ibid.* 89. Romani iniuste mala imputant Christiane religioni, *ibid.* 52, 56, 58, 86, 87, 93, 98. Mala que per quosdam imperatores Christianis imperio Romano accidunt, immerito in doctrina Christianis imperio Romano accidunt, immerito in doctrina Christianam, rejiciuntur, xxxix, 530. Difficilis aliquid egerunt Romani propatris terrena; quam quod a Christianis exigitur pro celesti, *ibid.* 352. Romanorum ingratitude erga Christum, *ibid.* 3, 61.

Romanorum pontificum a Petro usque ad Anastasium sanctos, xxxvii, 484. Romane sedis auctoritas, xx, 425. in hereticis damnanda, xli, 31, 37. In Romana Ecclesia semper apostolicæ cathedre uigilant principatus, xxxviii, 427. Patres concilii Carthagenis decretum suum aduersus Pelagianos, Innocentio pontifici Romano iudicandum dixerunt, xl, 390. Per Iulium Patres conciliorum Carthagenis et Mileuitani, et quinque episcopi ad Innocentium (pontificem Romanorum) scribunt, *ibid.* 425, 431, 446, 481. Romanus episcopus ab Ostensi ordinatur, xxxix, 77, 78. Ad

Carthagenis episcopum, Romano pratermissio, nonquam Orientalis Catholica scribebat, xxxix, 413. Romæ Pelagianum non credidant aut Pelagianum dederunt, dogmata ejus iactare tempore Innocentii, xi, 436. Ibi alii Pelagio fauebant, quia doctrinam ejus propugnabant, alii quia illa deicisse non credebant, *ibid.* 399. Sedes apostolica in iudiciis ad misericordiam propendet, xli, 175. In iudiciis episcoporum Africa ad apostolicam sedem appellandi usus, xxi, 174, 175. Romanam sedem sollicitudo manet omnium Ecclesiarum, ex Innocentio, xl, 431. Romanæ sedis super axis rebus consulende mos a toto semper orbe seruatus, ex Innocentio, *ibid.* 431. Romana Ecclesie curæ et occupatio, quibus ad diuersorum consilia respondit, ex Innocentio, *ibid.* 431. Consilia fidei ac modica disceptatione tractat, ex Innocentio, *ibid.* 431. Ad apostolicam sedem refertur, quod per totum mundum possit omnibus Ecclesie in comune procedere, ex Innocentio, *ibid.* 425, 442. Difficultate orta cepit Augustinus de eia in concilio agere, uti etiam ad sedem apostolicam scribere, xli, 371. Romana censura aduersus aliquos qui iuramentum eluserant, xxxix, 434. Post Romanam iudicium restat plenum concilium, xxxviii, 436. Romanum concilium pro causa Cæciliani, xxi, 301. Romani plebs, quarta et sexta feria et sabbato jejuniæ consuevit, xxxviii, 388. Romani non uidentur jejuniandum quinta sabbati, *ibid.* Romanæ peregrini subinde noui ueniunt, *ibid.* 352. Ibi in basilica B. Petri quotidiana uolentia, *ibid.* Hæc basilica reuota est ab episcopi conuersione, *ibid.* *Vide notam* (14) *epusdem uoluminis*, p. 329.

ROMANUS episcopus, xi, 424. ROMANUS, xxxviii, 286. Thagastensis, xxv, 196. Alypii cognatus, xxxviii, 338. Licentii pater, *ibid.* 438. Romaniani egregia indoles, i, 46. Eius studia, *ibid.* 18. Romaniani opes episcopi, s. i, 15, 16; xvi, 136. Romanianus Augustinum patre orbatum consolatur, op adiuuat, et dono ac sumptu exipit Carthagine studiorum causa peregrinantem, i, 41. Romanianus sit Manichæus alliciente Augustino, i, 18. Mediolanum

ad comitatum imperatoris ob negotia uenire compulsi est, docente illa Augustino, xvi, 136. Romanianum ad philosophiam adhortatur Augustinus, i, 17, 40, 42. Licentii ejus filii jam philosophi exemplum proponens, *ibid.* 43. Romanianus Licentii studio tandem accedidit, *ibid.* 43. etsi duobus impedimentis inuenienda ueritas temeretur, *ibid.* 45. Illi inuidet Augustinus quod salus Lucilianus suo frueretur, *ibid.* 46. Romanianus molestis litibus implicitus uite beate ardore inflammatur, *ibid.* Saeculo immerus aduersa fortuna cripitur, *ibid.* 18. Pollicetur Augustinus se illi scripturam opusculum de uera religione, i, 43; iv, 327. Quod ipius inserto nomine elegendum curauit, i, 45; iv, 327. Romanianum laudat Augustinus, *ibid.* 41. Ac beneficia in se collata recoli, *ibid.* 41, 42. Romanianus idem laudatur in libro de Vera Religione, xxxviii, 386. Romaniano et Licentio beneficiatos panes quinque mittit Paulinus, *ibid.* 384.

ROMANUS in Africam inuisus, aduersus Donatistas, secundum leges contra eos latus egi, xxxix, 167.

ROMANUS episcopus, xi, 380.

ROMANUS et Agillem Augustino Paulinus commendat, xxxviii, 355. Eos cum magna iucunditate suscipit Augustinus, *ibid.* 358. Romanus et Agillem salutat Augustinus, *ibid.* 429.

ROMPTEA est gladius ex utraque parte acutus, xlii, 74.

ROMULUS, xxxix, 525. Maris ex Ilia Syluia uestali filius, ii, 80, 82, 113, 115. Romulus et Remus an a lupa nutriti, iii, 460. Romulus conditor Romæ, xviii, 387, 580. Romulus dictus Quirinus, ii, 80. Romulus Cami imitator, iii, 223. Fratrem occidit, ut totam dominationem haberet unus, *ibid.* 292. Romulus occiso fratre Romæ regnauit, iii, 131. Romulus XV est ab Enea rex in Latio, iii, 429. Romulum propter fratrem a senatu disceptum quidam ferunt, ii, 131. Romulus deus factus, iii, 458, 466. Quomodo, iii, 131, 132, 133. Romulum ad deos immortales hinc uolentia famaque sustulerunt Romani, xxi, 373. Romulum creditum esse deum te nentem litera, non factum decent, iv, 289. Romanorum adulatio erga Romu-

lum, ii, 131. Romulum diis multis prætulissent Romani, *ibid.* 80. Flamenum ipsi instituerunt, *ibid.* Romulus ne unum quidem martirem habuit, quando creatus, *ibid.* s. v, 238, 240. Romulus inter semideos numeratur, ii, 78. et illum potius semideum, quam deum, secretor Romanorum doctrina commendat, *ibid.* 80. Romuli diuitias mirabiliter ex diis, quod eruditus temporibus facit ad deum, x, 237. Romuli diuinitatem non amore erroris, sed errore amoris creditit Roma, *ibid.* Romuli diuinitas diuinitati Christi opponitur, *ibid.* et exploditur, *ibid.* 238. Romulum appellabant deum gentes Roma subdita, ne Romam offenderent, *ibid.* 237, 238.

Ros uale, v, 232. Ros Heronum Dei gratiam significat, xii, 219.

ROSE VIRGILIS, xi, 278.

ROSCUS histrio, xlii, 393.

ROTA est orbis terrarum, x, 21.

ROTAVIA, xxxii, 406.

RUBRO dea, ii, 194.

RUBRO quid significet, x, 54.

RUBUS flamma inluerente non crematus, quid significat, xvii, 216.

RUCATENSIS episcopus, xxxix, 439. RUCATENSIS episcopi purgari quos manducabant, Manichæorum deliramentum, xxxvii, 260.

RUCINA, xxxi, 423.

RUFERUS affinis Ammentarii, xxxix, 447.

RUFFINUS consul, xxxiii, 151.

RUFFINUS Cirtensis principalis, xi, 7.

RUFFINUS presbyter, xxxix, 102. Sex ti philosophi sententias suo nomine sancti Xisti papæ et martyris edidit, xli, 552, not. 31. Libellum obtulit Anastasio papæ, xi, 330. Contra quem scripsit Hieronymus, *ibid.* Rufinus feto nomine vocatur Calpurnius Luparius, xxxix, 90. Rufini et Hieronymi amicitia cunctis pro ecclesie notissima, xxxix, 46, 96. Ortum inter utrumque discordiam genuit Augustinus, *ibid.* 37, 98. Contaminat dolore cum legit Hieronymi aduersus eum: Apologiam, et si illum sibi moderatum fateretur, xxxix, 48. Rufinus Ecclesiasticæ Historiam, quam Eusebii Græcæ scripsit, in Latinam linguam vertit, xxvi,

608. Hujc Historie Eusebii duos libros addidit, xxvii, 247.
 REPPINUS diaconus, xi, 167.
 REPPINUS episcopus Donatista, xxxii, 430, 473.
 REPLICIANUS episcopus, xl, 389, 424. *Perz;* nasus, xxvii, 241.
 REMA, id est, mamma, ii, 323.
 REMINA dea, ii, 182, 301, 323.
 REMINARE spiritaliter, quid est, xxvii, 277. Ruminanda sunt que audiuntur, viii, 334; ix, 92.
 REMIUS appellatus Jupiter, quod mamma animala aleret, ii, 323.
 RENARRE frumentum, id est, a terra auferre, ii, 176.
 RENGINA dea prefata frumentis cum rincuntur, ii, 176, 177.
 RESINA dea turibus prefata, ii, 175.
 RUSOR deus, ii, 340.
 RUSOCS, RUSOCSA, xxxi, 443; xxxii, 506, 406.
 RUSTICIANUS Mutigenis diaconus, xxxiii, 262. In Ecclesia Catholica sub-

diaconus, *ibid.* 263. A presbytero suo excommunicatus translati ad Donatistas, xxxix, 333. A quibus et relapsum est, et diaconus factus, xxxiii, 263.
 RUSTICIANUS episcopus, xl, 389, 424.
 RUSTICUS consobrinus sancti Augustini, i, 414.
 RUSTICUS cujus filius Paganus erat, xli, 382.
 RUSTICUS presbyter, xii, 194.
 RUSTICO et Felicitati epistola, xii, 178.
 RUSTICUS episcopus, xl, 389, 424.
 RUSTICUS alter episcopus, xv, 389, 424.
 RUSTICUS Cartenianus episcopus, xxxiiii, 169.
 RUTH bis nupta, nam Anna vidua legitur, xxvi, 342. Sancta Ruth, cum semen quic illo tempore necessarium fuit in Israel non haberet, mortuo viro quesivit alterum de quo haberet, *ibid.*

S

SABA. Judei deteriores Niniivitis et regina Saba que venit a finibus terre audire sapientiam Salomonis, xxii, 358.
 SABARATARIUS, xxxviii, 399.
 SABBAETUS. Sabbati requies, xix, 64. Tertium Decalogi preceptum: *Memento diem sabbati sanctificare eum*, xxii, 372. Sanctificatio diei sabbati, quies Dei, *ibid.* 384. Non vacat quod inter omnia opera que fecit Deus, ille primo sanctificatio sonuit, ubi ad omnibus operibus requiescit, xxxvii, 437. In Lege non nominatur sanctificatio, nisi septimo die, xx, 297. Sabbata Judaeorum a Seneca reprehenduntur, ii, 202. Sabbatorum olium male a Fausto appellatum extense Saturniaca, xxviii, 468, 469. Sabbati observatio unde incipit, ubi detestatur, xx, 160, 161. Sabbati observatio spiritalis et carnalis, xvii, 225, 238, 243, 244, 251, 450; xix, 163; xx, 280.

Sabbatum quisquis nunc usque observat, sicut littera sonat, carnaliter sapit, xxxiii, 434, 435. Cur homo ligna colligens die sabbati, jussu Dei lapidatus est, cum Christus die sabbati sanaverit agrotos, xxviii, 468. Sabbati abusus apud Judaeos, vii, 476; x, 336. Melius homo die fodiendo, quam sabbato sabbatum transigeret, *ibid.* Sabbati observatio precepto figurato hoc solum occultatum est, quod ad sabbatum pertinet, *ibid.* Sabbati vacatio quid figurat, iii, 45. Sabbati sacramentum et mysterium, xv, 209; xxvii, 441; xxxviii, 506, 507, 508. Sabbati carnalis vacatio, umbra est futurum, xxviii, 448. Sabbatum in eo corporaliter celebrandum concupiscentiam est, ut esset figura sanctificationis in re, quae Spiritus sancti, xxxviii, 507, 508. Sabbatum a Judaeis observatum, gratie altitudinem figurabat, vi, 315. requies

spiritalem, v, 268, 271; xxviii, 106. Signum erat aeterni sabbati, viii, 122, 123. Sabbatum significat quietem, Dominicus dies resurrectionem, xlii, 82. Sabbatum maximum vere in beatitudine, iv, 314. Hujus sabbati non erit vespera, *ibid.* 314, 315. Sabbatum illud verum nos ipsi erimus, *ibid.* Sabbatum septimae diei sine vespera, signum sempiternae quietis, xvii, 174. Sabbatum sabbatorum, *ibid.* 243, 451. Sabbatum perpetuum, xli, 448. Sabbatiscimus sanctorum in terra, xx, 342. Sabbato significatur spiritalis requies, xxxviii, 510.
 Sabbatum spiritale, xv, 490. Sabbatum spiritale Christianorum, v, 271; xxviii, 106, 490. Sabbatum illud celebrant Christiani, xxviii, 151. Sabbatum spiritale observandum precipitur, xvi, 426. Illud serviliter observabant Judei, *ibid.* et xv, 209. Sabbato vacare forte jam superstitiosum, xxxviii, 357. Sabbati olium cur jam non observat Christianus, xxxviii, 480. Sabbatorum cessatio jam supervacua ad observandum, non tamen ad legendum et intelligendum, *ibid.* 270, 271. Sabbati vacatio inter prophetias, quae de Christo scriptae sunt, habet intellectum, *ibid.* 448. Sabbato Apostoli et non vacarunt, et sabbato mandaverunt, xxxviii, 386, 387. De alimentis sumendis vel non sumendis die sabbati, nihil Dominus Hebraeis praecipuit, *ibid.* 556. Sabbato dies Dominicus praenotitur fide resurrectionis, non consuetudine refectionis, etc., *ibid.* 391. Sabbatum Christianorum in vacatione et tranquillitate bonae conscientiae, x, 237. Ille vero observat sabbatum, qui non peccat, xx, 417. Sabbatum habere non potest homo malus, x, 337. Sabbatum per misericordiam, et iudicium, et fidem insinubatur a Christo, xiv, 300. Dies sabbati, dies gaudii, xxxviii, 387, 388. Sabbato convivere, si maxime assentent, qui enarrant verbum Dei, xix, 403. Sabbatum recordari quid sit, viii, 122, 123. Sabbati sancti specialis ritus in Gotthio officio confirmatur, xxxix, 303. Dies Dominicus una sabbati dicitur; secunda feria, secunda sabbati, etc., viii, 246; x, 309, 370; xvi, 52. Sabbati nomen *vide* IANUARIUM.
 SABBATIUS Noëti discipulus, xxvii,

227. Sabelli heresis, viii, 141, 142; ix, 301; xv, 338. Sabelli dogmata, xxvii, 227; xxx, 381. Sabellius non intravit per ostium in civem, xv, 407.
 SABELLIANI haeretici, xv, 407, 412; xvii, 41, 159, 160, 161, 262; xxvii, 227. Praxiani et Hieronymiani appellabantur, xxvii, 227. crebris Patrispassioni, xviii, 291; xxx, 560; xxvii, 227. Sabellianorum heresis, xv, 409, 409, 411. heresis, ii, 492; viii, 49; xxxviii, 352, 354. Sabellianorum dogmata, xxxi, 442, 500; xxx, 75, 83, 84, 343. Sententia de Trinitate, xviii, 291. Sabelliani Filium a Patre non distinguunt, vi, 400, 161. Sabelliani confundentes Filium cum Patre arguunt, *ibid.* 78. Sabellianus nos esse criminantur Ariani, xxxvii, 261. Sabellianorum jam siletur dissensionem, xxxix, 369. *Vide* PATRIPASSIANI.
 SABBATORUM REQUIES, ii, 82.
 SABBATIS CONSILII, xxxiii, 161.
 SABBATIS presbyter librum Augustino cum liquidis interpretationibus legit, xii, 12.
 SABBATA, xxxi, 448; xxxii, 400, 431, 465.
 SACCEUS, mortalitas, viii, 381. Sacceus prolii mortui, xx, 4, 5, 172, 205. Sacceus penitentis, xxi, 163, 164.
 SACERDOS summus unus erat, vi, 367, 368. A quo ungebatur, *ibid.* Plures aliquando fuerunt summi sacerdotes litis finemque causa, *ibid.* Sacerdotes summi plures erant per ambitionem et contentiones inter Judaeos, xvi, 37. Sacrorum filii defunctis sacerdotibus succedebant in Lege, xli, 554, 562. Sacceus intravit quotidie cum incenso in sanctum sanctorum; semel autem in anno cum sanguine, vi, 290, 291, 377. An, et quo tempore summus sacerdos operum daret liberis precandis, vi, 413, 418. In sacerdotibus Veteris Testamenti cur vitia corporalia vitabantur, xxxi, 457. Cur pro sacerdote Veteris Testamenti nullus orare invenitur; secus pro Novi, *ibid.* 159. Vestimentorum summi sacerdotis moralis significatio, vi, 288. Sacerdotis conversatio in tintinnabulis vestis sacerdotalis figura, *ibid.* 253. Sacerdos Judaeorum figuram aeterni sacerdotis gerebat, viii, 93. Sa-